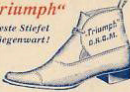

ΘΕΜΑΤΙΚΟΣ ΦΙΛΟΤΕΛΙΣΤΗΣ

<p>Postmark</p>	<p>12 Visites Mk. 1.80 12 Cabinets Mk. 4.80</p> <p>Photographie Samson & Co. Wing 12, Eingang Blücherplatz sowie feinste Ausführungen anerkannt billigst.</p>	<p>Rahmenfabrik mit Kraftbetrieb Spezialität: Bilder-Einrahmungen Telephon 3494</p> <p>Eduard Kleinke ✨ Prämirt: Breslau 1904, London 1905 BRESLAU An der Magdalenen-Kirche 4-6.</p>	<p>Adolf Friedländer Wäsche-Ausstattungs-Magazin Gegründet 1879</p> <p>Special-Geschäft für 58 Schmiedebrücke 58 Herren-, Damen- u. Kinderwäsche 1. Viertel vom Range links Telefon 8562.</p>
<p>„Triumph“ die beste Stiefel der Gegenwart!</p> <p>Alleinverkauft: LUDWIG HERZ Breslau :: Blücherplatz 4.</p> <p>die besten Schwemmaschinen!</p> <p>Glogowski & Co. BRESLAU Gartenstr. 60</p>	<p>Kartenbrief.</p> <p>An</p> <p>Wohnung (Strasse und Hausnummer.) Serie II, Breslau.</p>	<p>Heinrich Barber Handelslehranstalt</p> <p>Graupenstr. 12 Breslau I Telephon 2447 Bücherrevisionen, Ausbildung in allen commerciellen Wissenschaften.</p>	<p>Deutsch-Lissa Hotel Deutsches Haus direkt am Bahnhof. Besitzer Paul Winkler</p> <p>Grosses Vergnügungs-Etablissement Vereinen und Schulen für Ausflüge empfohlen Vorzügliche Küche Radfahrer- und Automobil-Station Jed. Sonntag Tanz Telefon No. 24</p>
<p>An diesem Schild sind die Läden erkennbar,</p> <p>Singer Co. Nähmaschinen Act.-Ges. Albrechtstr. 30 BRESLAU Schweidnitzerstr. 43b Friedrich-Wilhelmstr. 61 Sadownastr. 1 Motikstr. 2</p> <p>Kartenbrief-Centralstelle und Inseraten-Aannahme D. R. P. 151.005 D. KARLINER, BRESLAU Büttnerstrasse 9</p>	<p>Zahn-Ärztliches Institut Ring 27 = Becherselle BRESLAU Ring 27 = Becherselle</p> <p>Herm. Weis früh. Assistenzarzt a. zahnärztl. Institut Kgl. Univ. München Sprechst. 8-11, 5-6, Sonntags 9-12 Spezial-Abteilung für Damen u. Kinder</p> <p>Es genügt die blosse Idee Spezialität: Reklameschutzrechte Patentbureau Silesia Breslau Dominikanerplatz 1a. Fr. Gellner.</p>	<p>Sehenswürdigkeit Breslau's ist der 95 Pfg.-Bazar</p> <p>Geschenk-Artikel :: Wirtschafts-Artikel</p> <p>Jedes Stück = 95 Pfg. ohne Ausnahme ALBERT MARCUS Ring 55 Nachmarktsite</p>	<p>C. Dondorf & Sohn Juweliere Gold-, Silber-, Alfenide-Waren Uhren</p> <p>BRESLAU I Schubrücke 18 nahe am Ring Gegründet 1820</p> <p>Damenputz ← Trauerhut-Magasin Adolf Goldberg BRESLAU I Reuschstr. 58-59 parterre und 1. Etage</p>

Πανελλήνιος Σύλλογος Θεματικού Φιλοτελισμού & Νεότητας

Τριμηνιαίο φιλοτελικό & πολιτιστικό περιοδικό

Έτος 11^ο, Αρ. 44. Οκτώβριος-Δεκέμβριος 2010

ΘΕΜΑΤΙΚΟΣ ΦΙΛΟΤΕΛΙΣΤΗΣ

Τριμηνιαία Περιοδική Έκδοση , Έτος 11^ο, Τεύχος 43^ο, Ιούλιος-Σεπτέμβριος 2010
Ιδιοκτήτης: ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΜΑΤΙΚΟΥ ΦΙΛΟΤΕΛΙΣΜΟΥ & ΝΕΟΤΗΤΑΣ
Εκδότης-Διευθυντής: Π.Λεούσης.

Συντακτική Επιτροπή: Π.Λεούσης, Π.Καγκελάρης, Α.Ιατρίδης
Διεύθυνση: Αγίου Δημητρίου 12, 14452 Μεταμόρφωση. Τηλ. 210 2825134

www.thematic-philatelist.gr, <http://themaphila.blogspot.com>

Υπεύθυνος τυπογραφείου: "NO+ADO", Κυριάκος Αλεξίου & Σια ΕΕ
Διανέμεται δωρεάν στα μέλη. Ετήσια Συνδρομή € 15. Εγγραφή € 5.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Γράμμα του προέδρου	1
Νομικός Καρδούλης (1929-2010)	2
Δικά μας και δικά σας νέα	4
Δρόντη, ένα πουλί που χάθηκε για πάντα	5
Καφές και καφενεία	6
Ιερά Σινδόνη	12
G. Guynemer, ένας γεννημένος ήρωας	14
"Φ"	15
Αναδρομή στις Ελληνικές Φιλοτελικές Εκθέσεις	16
Τζιάκομο Ματεότι, ο Ιταλός Γρηγόρης Λαμπράκης	20
Το πιο ακριβό γραμματόσημο στον κόσμο	21
Σινεσιτά	22
Το κουνάβι	23
Σας αρέσει το ροκφόρ;	24
Τι είναι μία θεματική συλλογή;	26
Κατασκοπία μέσω γραμματοσήμων	38
Γκότλιμπ Ντέμλερ	39
Αχ! Αυτό το πλάνο	40
Από τα κείμενα του μεγάλου Λεονάρντο	41
Νέες εκδόσεις Ελλάδας - Κύπρου - ΟΗΕ	42
Διεθνείς εκθέσεις	44

CONTENTS

Editorial	1
Nomikos Kardoulis	2
Philatelic news	4
Dodo, a bird lost for ever	5
Coffee and coffee shops	6
The Shroud of Turin	12
G. Guynemer, a born hero	14
"Φ"	15
History of the Hellenic Philatelic Exhibitions	16
Giocomo Mateotti, the Italian Gr. Lambrakis	17
The most expensive stamp in the world	21
Cinecittà	22
The badger	23
Do you like the cheese roquefort?	24
What a thematic collection is?	26
Espionage through the stamps	38
Gottlieb Daimler	39
Examples of plans	40
From the scripts of the great Leonardo	41
New issues of Greece, Cyprus and UN	42
International Exhibitions	44

Εικόνα εξωφύλλου: Μερικά από τα γραμματόσημα που τεκμηριώνουν το άρθρο "Καφές και καφενεία" (σελ. 6)

THE THEMATIC PHILATELIST

Quarterly Journal. Year 11th. No 43, July-September 2010

Owner: THE PANHELLENIC SOCIETY OF THEMATIC PHILATELY & YOUTH

Editor-Director: Pantelis Leoussis

Editorial Committee: P. Leoussis, P. Cangelaris, A. Iatridis

Address: 12, Agiou Dimitriou Str., GR-14452 Metamorphosi, Athens

Tel. & Fax: +31- 210-2825134; e-mail: p_leoussis@hotmail.com

www.thematic-philatelist.gr, <http://themaphila.blogspot.com>

The journal is distributed gratis to the members
Annual subscription € 15. New members' subscription € 5

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Κρίνοντας από τον αριθμό των φίλων και αναγνωστών μας που έχουν ήδη επικοινωνήσει μαζί μας για να μας συγχαρούν για το "...το θέμα είναι...", το "νεόδομητο" blog του συλλόγου μας, θεωρούμε ότι η απόφαση για τη δημιουργία του ήταν άκρως επιτυχημένη. Αλλά και οι αριθμοί, αδιάψευστοι μάρτυρες, επιβεβαιώνουν ότι αυτή η νέα υπηρεσία που προσφέρουμε ήταν κάτι που έλειπε, κάτι που χρειαζόταν.

Χαρακτηριστική ήταν η μεγάλη επισκεψιμότητα του <http://themaphila.blogspot.com>, από την πρώτη στιγμή της εμφάνισής του. Για παράδειγμα, από τις 17 Αυγούστου 2010 που ανέβηκε για πρώτη φορά "στον αέρα", μέχρι και τις 15 Σεπτεμβρίου, το επισκέφτηκαν 621 άτομα, ως εξής:

Την ίδια περίοδο, η σελίδα με τις Ταχυδρομικές Υπηρεσίες δέχτηκε 126 φορές επισκέπτες και

Ελλάδα	επισκέπτες	1.094
Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής		564
Καναδάς		86
Ηνωμένο Βασίλειο		73
Ισπανία		16
Κύπρος		4
Γερμανία		3
Νιγηρία		3
Τσεχία και Ρουμανία		1
Σύνολο επισκεπτών (διαφορετικών και όχι με το ίδιο IP)		621

η σελίδα με τις Εκθέσεις 50.

Πληροφορούμε επίσης τους φίλους μας ότι στο blog μας υπάρχουν, σχεδόν κάθε μέρα, νέες αναρτήσεις σχετικές με τις κυκλοφορίες νέων σειρών, προσβάσιμες στον καθένα. Ταυτόχρονα, στο στοιχείο "Πηγή" υπάρχει σύνδεσμος (link) όπου ο καθένας μπορεί να αντλήσει πρόσθετες, περισσότερο λεπτομερείς πληροφορίες, για κάθε έκδοση.

Επομένως, θυμηθείτε: Πληροφορίες για νέες εκδόσεις στο:

<http://themaphila.blogspot.com>

Ο Θεματικός φιλοτελιστής έχει τιμηθεί με τα εξής μετάλλια:
EUROCUPRUM 2001 (Πολωνία) Χάλκινο, ΕΦΙΛΑ 2002 (Ελλάδα) Μεγάλο Αργυρό
TEMEX 2003 (Αργεντινή) Μεγάλο Αργυρό, BRNO 2005 (Τσεχία) Επάργυρο
JERUSALEM 2006 Αργυρό, BALKANFILA 2007 Μεγάλο Αργυρό, CHINA 2009 Αργυρό,
ANTVERPIA 2010 Αργυρό, PORTUGAL 2010 Αργυρό

**Μη αμελείτε τη συνδρομή σας!
Είναι αυτή που συντηρεί το σύλλογο και το περιοδικό.**

ΥΜΝΟΣ ΣΤΟ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

Λόγια και μουσική Παντελή Λεούση

Ύμνο για σένα θα τραγουδήσω, μικρό χαρτάκι χρωματιστό,
τις αρετές για να τιμήσω και για τα τόσα που σου χρωστώ.
Μικρό χαρτάκι, χάρη σε σένα γνώρισα φίλους, βρήκα χαρές,
γύρισα τόπους, κέρδισα επαίνους, ώρες εξαισίες, μοναδικές.

Refrain. Μ' έμαθες στην έρευνα, στην τάξη,
μ' έκανες πιο πλούσιο, πιο σοφό.
Πάντοτε μη βρέξει και μη στάξει
σ' είχα, με τσιμπίδι και φακό!

Μήνυμα αγάπης κι' αδελφосύνης στον κόσμο στέλνεις, ενωτικό,
πρέσβη της γνώσης και της ειρήνης, μικρό χαρτάκι, σ' ευχαριστώ

Μικρό χαρτάκι αγαπημένο, με συντροφεύεις από παιδί.
Στις αρετές σου κεντώ και υφαίνω γνώση για τέχνη κι αισθητική.
Με ταξιδεύεις σ' άγνωστους κόσμους μόρφωσης, γνώσης, πολιτισμού.
Κοντά σου βρίσκω καινούργιους δρόμους, στιγμές γαλήνης και στοχασμού...

Ο Θεματικός φιλοτελιστής έχει τιμηθεί με τα εξής μετάλλια:
EUROCUPRUM 2001 (Πολωνία) Χάλκινο, ΕΦΙΛΑ 2002 (Ελλάδα) Μεγάλο Αργυρό
TEMEX 2003 (Αργεντινή) Μεγάλο Αργυρό, BRNO 2005 (Τσεχία) Επάργυρο
JERUSALEM 2006 Αργυρό, BALKANFILA 2007 Μεγάλο Αργυρό, CHINA 2009 Αργυρό,
ANTVERPIA 2010 Αργυρό, PORTUGAL 2010 Αργυρό

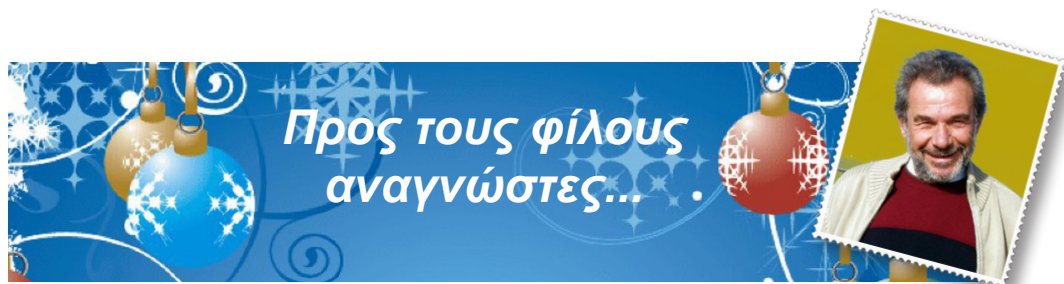
**Μη αμελείτε τη συνδρομή σας!
Είναι αυτή που συντηρεί το σύλλογο και το περιοδικό.**

Επισκεφτείτε την ιστοσελίδα μας και το blog:

www.thematic-philatelist.gr

<http://themaphila.blogspot.com> ↗

Αγαπητοί φίλοι,

Μία ελληνική εθνική έκθεση αποτελεί πάντα ένα ξεχωριστό και ιδιαίτερα ευχάριστο γεγονός για τον φιλοτελικό μας μικρόκοσμο. Όταν μάλιστα οργανώνεται σε μία πόλη της περιφέρειας, η σημασία του είναι ακόμα πιο μεγάλη, καθώς δίνει τη δυνατότητα σε ένα νέο κοινό, τελείως αμύητο στην πλειονότητα του, να πάρει έστω μία πρώτη γεύση του εκθεσιακού φιλοτελισμού, μία πρώτη εικόνα οργανωμένων συλλογών.

Αυτή τη φορά ήταν η σειρά της Φιλοτελικής Εταιρείας Πάτρας να μας εκπλήξει ευχάριστα με την πανέμορφη PATRAPHILEX. Ο συνδυασμός του όμορφου εκθεσιακού χώρου, του άριστου περιβάλλοντος, της φιλικής ατμόσφαιρας και πολλών αξιόλογων εκθεμάτων, άφησε σε όλους άριστες εντυπώσεις και έγραψε μία ακόμα σελίδα στην ελληνική φιλοτελική ιστορία.

Για το 2011 καταβάλλονται συντονισμένες προσπάθειες για κάτι πολύ πιο σημαντικό: μία Πανερωπαϊκή Έκθεση, με την ευκαιρία των 150 χρόνων από την έκδοση του πρώτου ελληνικού γραμματοσήμου, της περίφημης Μεγάλης Κεφαλής του Ερμή. Ας ελπίσουμε ότι αυτή τη φορά τα Ελληνικά Ταχυδρομεία θα αντιληφθούν τη μεγάλη εθνική σημασία του εγχειρήματος και το ποσό αυτό θα προσφέρει στην ανύψωση και διεθνή απήχηση του ελληνικού φιλοτελισμού, όσο και του ελληνικού γραμματοσήμου.

Ερχόμενοι στα δικά μας, δύο είναι τα κύρια γεγονότα που μας γεμίζουν με ικανοποίηση και αισιοδοξία. Το πρώτο είναι η απίστευτη, όσο και απρόσμενη επιτυχία που σημειώνει το Blog του συλλόγου μας **themaphila.blogspot.com**. Η επισκεψιμότητά του ξεπέρασε ήδη κάθε προσδοκία και το κατέστησε ως ένα από τα περισσότερο δημοφιλή στο είδος του, παγκοσμίως. Το δεύτερο είναι ότι βρισκόμαστε στην ευχάριστη θέση να ανακοινώσουμε ότι πολύ σύντομα θα έχουμε πλήρη ανανέωση της ιστοσελίδας μας. Ίσως και μέσα στο Γενάρη του 2011 το **thematic-philatelist.gr** θα αλλάξει μορφή και λειτουργικότητα, θα γίνει ωραιότερο σε εμφάνιση και ευκολότερο στη χρήση του, ενώ εμπλουτίζεται ακόμα περισσότερο η θεματική αρθρογραφία του, σε σημείο που να καλύπτει απόλυτα κάθε απορία και κάθε ανάγκη πληροφόρησης κάθε σοβαρού εκθεσιακού θεματικού συλλέκτη.

Ας αποχαιρετίσουμε λοιπόν το 2010 με τις όσες καλές αναμνήσεις μας άφησε και ας υποδεχτούμε το 2011 με αισιοδοξία. Στους χαλεπούς καιρούς που περνά η χώρα μας, έχουμε ανάγκη από αισιοδοξία περισσότερο από κάθε άλλη φορά.

Χρόνια πολλά, Καλή χρονιά

Ο πρόεδρος

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑ ΣΑΣ ΝΕΑ!

Τα νέα του Blog του Συλλόγου μας

Πριν 5 περίπου μήνες ξεκίνησε η λειτουργία του ιστοχώρου <http://themaphila.blogspot.com> του Συλλόγου μας με στόχο την παρουσίαση σε ημερήσια, σχεδόν, βάση των νέων κυκλοφοριών γραμματοσήμων σε όλο τον κόσμο.

Το εγχείρημα εστέφη από επιτυχία. Έтуχε εξαιρετικής υποδοχής από την φιλοτελική κοινότητα, ιδιαίτερα του εξωτερικού, αφού το 47,61% των προβολών σελίδων έχει γίνει από επισκέπτες εκτός Ελλάδος (στοιχεία της 16.12.2010). Ο ιστοχώρος είναι καταχωρημένος σε δύο ιστοτόπους σχετικούς με τον φιλοτελισμό και, βάσει της επισκεψιμότητάς του, βρίσκεται στην 7η θέση (στοιχεία της 16.12.2010, Stamp Collecting websites) και 8η θέση (Stamp Collecting links), παρότι είναι στην ελληνική γλώσσα.

Συνοπτικά, η μέχρι τις 16.12.2010 πορεία του ιστοχώρου μας σε αριθμούς έχει ως εξής:

Αναρτήσεις	641
Προβολές σελίδων	6.054
Επισκέπτες έως τώρα	1.331

Χώρες προβολής σελίδων: Ελλάδα, ΗΠΑ, Ηνωμένο Βασίλειο, Γαλλία, Καναδάς, Κύπρος, Ινδία, Ισπανία, Νήσος του Μαν, Μάλτα.

Ελληνική συμμετοχή στη ROMAFIL 2010

Στην εθνική ιταλική έκθεση ROMAFIL 2010 που διεξήχθη στη Ρώμη από 29 έως 31 Οκτωβρίου, προσκλήθηκαν να λάβουν μέρος τέσσερες χώρες: η Ελλάδα, η Ισπανία, η Πορτογαλία και το Ηνωμένο Βασίλειο. Το τελευταίο δεν αποδέχτηκε την πρόσκληση για τεχνικούς λόγους.

Τα ελληνικά εκθέματα που έλαβαν μέρος, με τα αντίστοιχα αποτελέσματα, ήταν τα εξής:

Μ. Πετραδάκης, *Χαρτόσημα Δωδεκανήσου*, Βαθμοί 91, Μ. Χρυσό +Prix

Ν. Γκούβερης, *Η επισήμανση "Επανά-*

σταση 1922", 85, Χρυσό

Π. Λεούσης, *Εθνικοί Ύμνοι και Πατριωτικά Τραγούδια*, 83, Μ. Επίχρυσο

Α. Μανωλούδης, *Η Λιθογραφική έκδοση (1912-1938)*, 83, Μ. Επίχρυσο

Ι. Χαλβατζιδόπουλος, *Το Ποδόσφαιρο*, 77, Επίχρυσο

Θ. Απέρηγης, *Το Ποδήλατο, ένας γνωστός ...άγνωστος φίλος*, 76, Επίχρυσο

Ευ. Ολύμπιος, *Το Θέατρο*, 72, Μ.Αργυρό

Πρόεδρος της Οργανωτικής Επιτροπής και της Επιτροπής Κριτών ήταν ο Giancarlo Morolli. Από ελληνικής πλευράς, στην κριτική επιτροπή συμμετείχε ο Γιώργος Θωμαρέης, ο οποίος απέσπασε τα κολακευτικά λόγια του προέδρου και συναδέλφων του για τον θαυμάσιο τρόπο που εκτέλεσε τα καθήκοντά του.

Εθνικός αντιπρόσωπος ήταν ο Π. Λεούσης.

Η BALKANFILA 2010

Από 28-31 Οκτωβρίου πραγματοποιήθηκε στη Φιλιππούπολη της Βουλγαρίας η BALKANFILA 2010. Εκτός των 12 Βαλκανικών χωρών, είχαν προσκληθεί εκθέματα από Κύπρο, Μολδαβία, Ρωσία και Αμερική.

Στις Τάξεις συναγωνισμού η Έκθεση περιλάμβανε τις Τάξεις Ταχυδρομικής Ιστορίας (22), Μαξιμαφιλίας (7), Ανοικτής Τάξης (8), Ενός Πλαισίου (37) και Φ. Φιλολογίας (36).

Στην Κριτική Επιτροπή συμμετείχαν 5 Βούλγαροι, 2 Έλληνες (Α. Γαληνός και Α. Βιρβίλης, οποίος ήταν και εθνικός αντιπρόσωπος), και ανά ένας από Ρουμανία, Τουρκία και Σερβία.

Η Οργανωτική Επιτροπή κυκλοφόρησε ένα μόνο κατάλογο, 48 σελίδων, έγχρωμο και δίγλωσσο (βουλγαρικά-αγγλικά).

Τα ελληνικά εκθέματα βραβεύτηκαν ως ακολούθως:

Γ. Σπάρης, *Διά θαλάσσης 92*, Χρυσό

Γ. Νταής, *Προγραμματοσημικά διοικητικά*

σήμαντρα (1830-1832) 91, Χρυσό

Ε.Φ.Ε., Φιλοτέλεια, 86, Μ. Επίχρυσο

Π. Λεούσης, *Ιστορία της μουσικής* 85, Μ.Επ.

Β. Αποστολόπουλος, *Επί ποδός* 85, Επ.

Π. Καγκελάρης, *Η έκδοση "Μουχταριέτ" της Αυτόνομης Κυβέρνησης Δ. Θράκης (1913)*, 84, Επίχρυσο.

Δ. Μεντεσιδής, *Ταχυδρομική ιστορία Δυτικής Μακεδονίας*, 82, Επίχρυσο.

Α. Πάσχος, *Ταχυδρομική ιστορία Θεσσαλονίκης* 76, Μ. Αργυρό

Ν. Μπεργιόπουλος, *Κατάλογος-Μελέτη ειδικών αναμνηστικών σφραγίδων 1981-1990* 76, Μ. Αργυρό

Α. Πάσχος, *Ο έλεγχος συναλλάγματος στη Θεσσαλονίκη (1936-1951)* 73, Αργυρό

Όλα τα ελληνικά εκθέματα Φιλ. Φιλολογίας δεν έφθασαν έγκαιρα και δεν κρίθηκαν. Άραγε, όλα εστάλησαν καθυστερημένα, ή τα Βουλγαρικά Ταχυδρομεία εξακολουθούν να μεταφέρουν τη αλληλογραφία με μέσα του 19ου αιώνα;

Δημοσίευμα για τα γραμματόσημα

Στο ένθετο φύλλο *ΕΡΕΥΝΗΤΕΣ* της *ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ* του Σαββάτου 09.10.2010, δημοσιεύτηκε ένα ενδιαφέρον δισέλιδο αφιέρωμα στο γραμματόσημο, και μάλιστα με έντονη θεματική χροιά. Παρουσιάζει και σχολιάζει νέες εκδόσεις με ιδιαίτερα χαρακτηριστικά που κίνησαν το ενδιαφέρον της αρθρογράφου Ιωάννας Μπλουντούμη, όπως οι "σοκολατένιες" εκδόσεις της Ελβετίας και της Γαλλίας, τα "φλιτζάνια του καφέ" της Βραζιλίας, τα "κεντημένα" γραμματόσημα της Αυστρίας κλπ.

Είχαμε καιρό να ιδούμε δημοσίευση στον αθηναϊκό τύπο σχετική με τα γραμματόσημα. Την χαιρετίζουμε και ευχόμαστε "καλή συνέχεια" και "πολλούς μιμητές".

Εκδήλωση στην ΦΕΑ

Η Φιλοτελική Εταιρεία Αθηνών, στις 24 Νοεμβρίου 2010 πραγματοποίησε στο εντευκτήριο της μία ενδιαφέρουσα φιλοτελική βραδιά, με κύριο ομιλητή τον γνωστό φιλοτελικό μελετητή Ιωάννη Περιστάνογλου και θέμα ομιλίας *Οι Ταχυδρομικές Σφραγίδες επί των πρώτων Ελληνικών Γραμματοσήμων*. Την εκδήλωση, η οποία σημείωσε ιδιαίτερη επιτυχία, παρακολούθησε ο νέος Δ/

της Φιλοτελισμού ΕΛΤΑ Άγγελος Στούμπης, ο Πρόεδρος και μέλη του ΔΣ της ΕΦΟ, και πλήθος φιλοτελιστών. Ταυτόχρονα, σε έναν από τους τοίχους του εντευκτηρίου, παρουσιαζόταν, εκτεθειμένο σε τρία πλαίσια, το ενδιαφέρον έκθεμα του Χαράλαμπου Μαβίδη *Το Ελληνικό Ναυτικό την περίοδο των Βαλκανικών Πολέμων* (Καρτποστάλ και φιλοτελικά ντοκουμέντα).

Η όλη εκδήλωση κατέληξε με προσφορά πλούσιου "μικρού γεύματος" στους παρισταμένους.

Η εθνική έκθεση PATRAPHILEX 2010

Μετά από την αναμφισβήτητη επιτυχία της ΚΑΡΔΙΤΣΑ 2006, της πρώτης εθνικής έκθεσης που διοργανώθηκε εκτός κέντρου, ήρθε τώρα η PATRAPHILEX 2010 να επιβεβαιώσει ότι είναι υπάρχουν τα κατάλληλα άτομα και η απαιτούμενη φλόγα, οι εκθέσεις στην περιφέρεια όχι μόνο είναι εφικτές αλλά και δεν έχουν να ζηλέψουν σε τίποτε αυτές του κέντρου.

Η PATRAPHILEX 2010 ήταν μία απόλυτα επιτυχημένη έκθεση. Με σύμμαχο τον καλό καιρό, με σκηνικό την γεμάτη ζωντάνια πόλη της Πάτρας και με εκθεσιακό χώρο την πανέμορφη πρόσφατα ανακαινισμένη "Αγορά Αργύρη", φάνηκε πως ο θεός του φιλοτελισμού στάθηκε για άλλη μια φορά γενναιοδωρος και φιλικός προς διοργανωτές, εκθέτες και επισκέπτες.

Με χορηγούς τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Αχαΐας, το Δήμο Πατρέων, τα Ελληνικά Ταχυδρομεία και τοπικές επιχειρήσεις, και με Οργανωτική Επιτροπή από τους Κώστα Χατζή (Πρόεδρο), Σωτήρη Στασινόπουλο, Φίλιππο Ανδρεόπουλο, Νίκο Παπανικολάου και Γιώργο Ξυράφα, ξεπεράστηκαν όλα τα συνήθη εμπόδια και χαρήκαμε ένα πολύ καλό αποτέλεσμα.

Την Ελλανόδοκο Επιτροπή αποτέλεσαν οι Νεοκλής Ζαφειρακόπουλος (Πρόεδρος), Κώστας Χαζάπης (Γραμματέας), Παντελής Λεούσης, Αλέξης Παπαδόπουλος και Μιχάλης Τσιπίδης (Μέλη), ενώ Παρατηρητής ΕΦΟ είχε οριστεί Ιωακείμ Χαλβατζιδόπουλος.

Ο καλαίσθητος δίγλωσσος κατάλογος που κυκλοφόρησε περιλάμβανε, μεταξύ άλλων, ενδιαφέροντα άρθρα των Κώστα Χατζή

Χαρακτηριστικό της PATRAPHILEX 2010
η μεγάλη προσέλευση παιδιών

(Η Αγορά Αργύρη), του Μιχάλη Τσιρώνη (Μία διευκρίνιση για τα Δοκίμια της Ελληνικής Ολυμπιακής Έκδοσης 1906 των Perkins-Bacon) και των Φίλιππου Ανδρόπουλου-Κώστα Χατζή (Αυστροαμερικάνο).

Τα εκθέματα αναρτήθηκαν σε 250 πλαίσια, μερικά από τα οποία ανήκαν σε προσκεκλημένους εκθέτες του εξωτερικού, κυρίως από την Ολλανδία.

Η προσέλευση μαθητών και κοινού κρίνεται ως απόλυτα ικανοποιητική, ενώ στα εγκαίνια παρευρέθηκαν ο Δήμαρχος Πατρέων Ανδρέας Φούρας, ο Πρόεδρος ΕΛΤΑ Πάνος Βουρνάς, πολλοί διοικητικοί τοπικοί παράγοντες, ο πρόεδρος και μέλη του ΔΣ της ΕΦΟ, και πλήθος κόσμου.

Το Σάββατο 13 Νοεμβρίου, στην ειδική αίθουσα συνεδρίων της "Αγοράς Αργύρη", ο Α. Βιρβίλης παρουσίασε το βιβλίο του Bill Ure *Πλαστά ελληνικών γραμματοσήμων του 19ου αιώνα*, και ο Μ. Καϊτατζίδης το έργο του *Ατμοπλοία Αιγαίου Π. Μ. Κουρτζής & Σια 1883-1911*, με συμπαραουσιαστή τον Πατρινό εκδότη Α. Τσιλήρα.

Το ίδιο βράδυ του Σαββάτου δόθηκε το δείπνο των βραβεύσεων στην αίθουσα "Σεμέλη", στην πλατεία Γεωργίου Α'. Η βραδιά άνοιξε με τον Ύμνο στο γραμματόσημο, του Π. Λεούση, που ο ίδιος ο συνθέτης απήγ-

γειλε και έπαιξε στο πιάνο. Ακολούθησε η απονομή των βραβεύσεων, η ευωχία που πρόσφεραν τα πλούσια εδέσματα και οι αναπόφευκτες σπονδές στο ...Διώνυσο, υπό τους ήχους νεανικού μουσικού συγκροτήματος.

Την Κυριακή, 14 Νοεμβρίου, τελευταία ημέρα της έκθεσης, ο Γάλλος εκθέτης Louis Fancini ανέλυσε στο κοινό τα χαρακτηριστικά του εκθέματος του *Δοκίμια των Μεγάλων Κεφαλών του Ερμή* και ακολούθησε θεματική ομιλία του Π. Λεούση με θέμα *Τι είναι θεματικός Φιλοτελισμός*, με ταυτόχρονη ψηφιακή οπτική υποστήριξη και ζωντανή μετάφραση στα αγγλικά από τον Κ. Χατζή.

Οι βραβείσεις των (ελάχιστων, δυστυχώς) θεματικών εκθεμάτων καθώς και αυτών της Ανοικτής Τάξης και του Ενός Πλαισίου που σχετίζονται με το θεματικό φιλοτελισμό είναι οι εξής:

Ανοικτή Τάξη: Β.Αποστολόπουλος, *Επί ποδός*, 81 β, Επίχρυσο

Θεματικός Φιλοτελισμός: Κ. Χατζής, *Από τη φύση στο σώμα σας*, 74, Μ. Αργυρό

Μ.Τουτουδάκης: *Η υγεία, περίθαλψη και κοινωνική πρόνοια στην Ελλάδα*, 57, Χάλκινο

Νεότητα: Π. Τουτουδάκη, *Πεταλούδες του κόσμου*, 58, Χάλκινο

Π.Μαντά: *Το άλογο*, 57, Χάλκινο

Γ. Τουτουδάκης: *Τα φίδια και ο κόσμος τους*, 57, Χάλκινο

Τους πλήρεις πίνακες των βραβεύσεων θα βρείτε στην ιστοσελίδα μας (thematic-philatelist.gr), στο κεφάλαιο *Εκθέσεις*.

Αξίζουν θερμά συγχαρητήρια στους διοργανωτές, και κυρίως στον πρόεδρο Κώστα Χατζή, ο οποίος, κατά γενική ομολογία, υπήρξε η ψυχή της όλης προσπάθειας.

Νέο ΔΣ της Ε.Φ.Ε. Θεσσαλονίκης

Το νέο Διοικητικό Συμβούλιο της Ε.Φ.Ε. Θεσσαλονίκης που προέκυψε από τις αρχαιρεσίες της 19ης Δεκεμβρίου 2010 συγκροτήθηκε σε σώμα ως εξής:

Πετρόπουλος Λάζαρος Πρόεδρος,
Φαϊτατζής Γεώργιος Αντιπρόεδρος
Γεωργιλής Παναγιώτης Γ. Γραμματέας
Χατζηγεωργίου Γεώργιος Ταμίας
Βαλαβάνης Αναστάσιος Ειδ. Γραμματέας
Αρβανίτης Θωμάς Έφορος
Αβραμίδης Ανδρέας Σύμβουλος

Το εγχείρημα “Δάντης” του CIFT Η Θεία Κωμωδία μέσω του Θεματικού Φιλοτελισμού

Στο πρόσφατο ταξίδι μου στην Ιταλία είχα την τύχη να θαυμάσω το αποτέλεσμα του πρώτου μέρους του “Progetto Dante” (Εγχειρήματος Δάντης) που οργάνωσε το CIFT, το μεγάλο Κέντρο Θεματικού Φιλοτελισμού της Ιταλίας. Σε ένα ξεχωριστό τμήμα του Palazzo dei Congressi όπου διεξαγόταν η εθνική ιταλική έκθεση ROMAFIL 2010, υπήρχαν εκθεσιμμένες 34 συλλογές ενός πλαισιού ισάριθμων εκθετών, οι οποίες είχαν όλες το ίδιο θέμα: την Κόλαση από τη Θεία Κωμωδία του Ντάντε Αλιγκέρι. Με μία όμως διαφορά. Κάθε ένα έκθεμα τεκμηριώνει φιλοτελικά μία από τις 34 ωδές της Κόλασης, ενός δηλαδή από τα τρία κεφάλαια της Θείας Κωμωδίας (Κόλαση, Καθαρτήριο, Παράδεισος).

Πηγαίνοντας λίγο πιο πίσω στο ιστορικό αυτής της πρωτοβουλίας, θα φτάσουμε ένα χρόνο πριν, όταν ο πρόεδρος Luciano Calenda συνέλαβε την ιδέα, εκρίθηκε από το ΔΣ και δημοσιεύτηκε στο περιοδικό της εταιρείας. Ζητούσαν από εθελοντές θεματικούς να λάβουν μέρος στο μεγαλεπήβολο αυτό φιλοτελικό εγχείρημα.

Στη μεγάλη αυτή φιλοτελική χώρα, ο απαιτούμενος αριθμός των 34 εκθετών δεν άργησε να συγκεντρωθεί. Μοιράστηκαν οι 34 ωδές της Κόλασης και, λίγους μήνες μετά, ο ένας μετά τον άλλον άρχισαν να στέλνουν το αποτέλεσμα της προσπάθειάς τους, με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, στη διοίκηση της εταιρείας (σαρωμένες τις σελίδες

της συλλογής τους).

Η απήχηση που είχε αυτό το εγχείρημα ήταν τόσο μεγάλη ώστε οι περισσότεροι θεματικοί σύλλογοι, απ’ άκρη σ’ άκρη της Ιταλίας, ζήτησαν να εκτεθούν οι 34 συλλογές στην περιοχή τους, ενώ τα Ιταλικά Ταχυδρομεία προσφέρθηκαν να χρηματοδοτήσουν την παρουσίαση των 34 συλλογών σε μία εκδοχή 420 σελίδων, η οποία και μοιράστηκε σε όλα τα μέλη του CIFT και όχι μόνο.

Ήδη άρχισε η διανομή των ωδών του δεύτερου κεφαλαίου της Θείας Κωμωδίας (Καθαρτήριο, 33 ωδές), και μόλις ολοκληρωθεί θα επακολουθήσει ο Παράδεισος (33 ωδές). Με αυτόν, θα κλείσει το Progetto Dante.

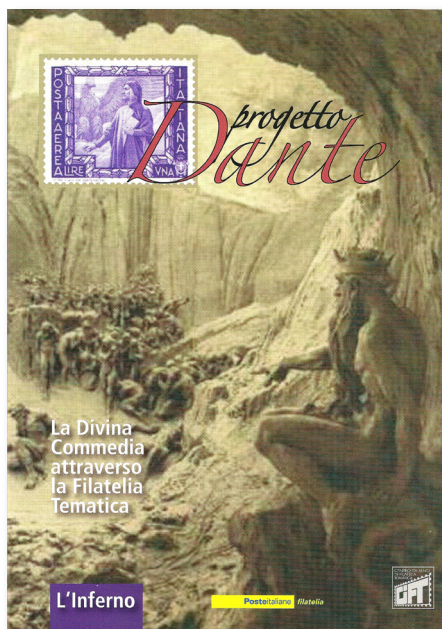
Σημειώτεον ότι οι συλλογές που λαβαίνουν μέρος στο εγχείρημα δεν συναγωνίζονται. Όλες παίρνουν το μετάλλιο και το δί-

πλωμα συμμετοχής. Η έννοια, εξάλλου, του εγχειρήματος είναι σαφώς εκπαιδευτική. Ο ένας εκθέτης θα δει πώς λειτούργησε ο άλλος, με αποτέλεσμα όλοι να βελτιώσουν τις γνώσεις και επιδόσεις τους.

Το εγχείρημα “Δάντης” του CIFT είναι αναμφισβήτητα μία από τις σημαντικότερες θεματικές εκδηλώσεις παγκοσμίως και αποδεικνύει το υψηλό επίπεδο του ιταλικού θεματικού φιλοτελισμού.

Bravissimo! Πολλά συγχαρητήρια στους άξιους Ιταλούς συναδέλφους.

Π. Λ

Η προμετωπίδα της έκδοσης που περιλαμβάνει τις 34 συλλογές της “Κόλασης” του “Εγχειρήματος Δάντης”.

ΡΥΘΜΙΚΗ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ

του Θανάση Απέργη

Ο κομψός και χαριτωμένος αυτός τρόπος γυμναστικής έκφρασης άρχισε να εμφανίζεται στο τέλος του 19ου και στις αρχές του 20ου αιώνα σαν ένας τρόπος κινητικής έκφρασης. Ήταν βασισμένος σε παλαιότερες προσπάθειες να συνδεθεί η άσκηση με στοιχεία από το χορό, για καλύτερη αισθητική ανάπτυξη του ανθρώπινου σώματος. Τελευταία ευρήματα μαρτυρούν ότι υπήρχε σαν αθλητική πρακτική στους αρχαίους Αιγύπτιους.

Η ρυθμική γυμναστική εμφανίστηκε, με αγωνιστική μορφή, στις αρχές της δεκαετίας του 40. Στην αρχή ονομαζόταν μοντέρνα γυμναστική, για να ξεχωρίζει από την κλασική ενόργανη γυμναστική. Άρχισε να αναπτύσσεται στη Σοβιετική Ένωση όπου το πρώτο εθνικό πρωτάθλημα έγινε το 1942.

Πρόκειται για ένα καθαρά γυναικείο άθλημα που χωρίζεται σε ατομικό και ομαδικό αγώνισμα και εκτελείται με τη συνοδεία μουσικής. Από την Διεθνή Ομοσπονδία αναγνωρίστηκε επίσημα το 1961. Το πρώτο παγκόσμιο πρωτάθλημα στο ατομικό έγινε το 1963 στη Βουδαπέστη, στο οποίο πήραν μέρος 28

αθλήτριες, ενώ στο ομαδικό έγινε το 1967 στην Κοπεγχάγη.

Το 1ο Ευρωπαϊκό πρωτάθλημα έγινε το 1978 στην Μαδρίτη. Στο πρόγραμμα των Ολυμπιακών Αγώνων το ατομικό αγώνισμα συμπεριλήφθηκε το 1984 και το ομαδικό το 1996.

Η πιο διάσημη από τις πρωτοπόρες αυτού του νέου είδους γυμναστικής ήταν η διάσημη Αμερικανίδα χορεύτρια Ιζαντόρα Ντάνκαν, η οποία άλλαξε τα δόγματα που

ΐσχυαν στο κλασικό μπαλέτο, παντρεύοντας την τέχνη με τον αθλητισμό και δίνοντας τεράστια ώθηση στο άθλημα της ρυθμικής γυμναστικής. Το πρόγραμμα που εκτελούν οι γυμνάστριες είναι ένα είδος παράστασης, όπου μέσω της χορογραφίας παρου-

σιάζεται μια ιστορία.

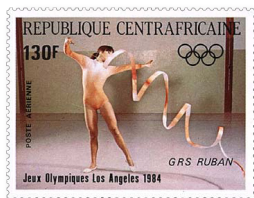
Η ρυθμική γυμναστική θεωρείται ως ένα από τα δημοφιλέστερα αθλήματα. Τα πρώτα χρόνια η κυριαρχία των αθλητριών της Βουλγαρίας και της Σοβιετικής Ένωσης ήταν εμφανής. Μετά τη διάσπαση της Σοβιετικής Ένωσης, Ρωσία, Ουκρανία και Λευκορωσία συνέχι-

Το στεφάνι, ένα από τα πέντε όργανα που χρησιμοποιούνται στην ρυθμική γυμναστική.

Το αγώνισμα της μπάλας, απαιτεί και αυτό ακρίβεια κινήσεων και μεγάλη πλαστικότητα σώματος.

Το αγώνισμα της κορδέλας, ένα από τα πιο θεαματικά της ρυθμικής γυμναστικής.

σαν την παράδοση αλλά αυτή τη φορά συνάντησαν τον σκληρό ανταγωνισμό από τις Ισπανίδες, Ιταλίδες, Ελληνίδες και Βραζιλιάνες αθλήτριες.

Καλύτερη στιγμή για την ελληνική ρυθμική γυμναστική ήταν η κατάκτηση του χάλκινου μεταλλίου στους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2000 στο Σίδνεϋ, στο ομαδικό αγώνισμα.

Ο χώρος που αγωνίζονται οι αθλήτριες είναι ένα ταπί διαστάσεων 13X13μ. με περιμετρική ζώνη ασφαλείας 1μ. και η αίθουσα πρέπει να έχει ύψος τουλάχιστον 8μ.

Κατά τη διάρκεια εκτέλεσης του προγράμματος, οι αθλήτριες ή τα όργανα που χρησιμοποιούν δεν πρέπει να ακουμπήσουν στο έδαφος, έξω από τις οριοθετημένες διαστάσεις. Κάθε παράβαση τιμωρείται με μείωση βαθμολογίας. Η διάρκεια των προγραμμάτων είναι 1'15''-1'30'' για το ατομικό και 2'15''-2'30'' για το ομαδικό. Για κάθε λιγότερο ή περισσότερο χρόνο αφαιρούνται βαθμοί.

Το ατομικό αγώνισμα χωρίζεται στον γενικό και στον τελικό. Στον γενικό παίρνουν μέρος όλες οι αθλήτριες, οι οποίες αγωνίζονται σε τέσσερα διαφορετικά όργανα, όπως τα καθορίζει κάθε δύο χρόνια η Διεθνής Ομοσπονδία Γυμναστικής.

Η σειρά των οργάνων είναι: σχοινάκι, στεφάνι, μπάλα, κορύνες, κορδέλα. Κάθε αθλήτρια παίρνει ένα βαθμό στο κάθε όργανο και ένα βαθμό στο σύνολο των οργάνων. Στον τελικό παίρνουν μέρος οι αθλήτριες που κατέλαβαν τις 8 πρώτες θέσεις στον γενικό.

Στα παγκόσμια πρωταθλήματα υπάρχουν

Η πρωτοπόρος χορεύτρια Ιζαντόρα Ντάνκαν με τον εξίσου διάσημο Βασλάβ Νιζίνσκι στο περίφημο γλυπτό του Αντουάν Μπουρντέλ.

νικήτριες στα επιμέρους όργανα και νικήτριες στο σύνολο των 4 οργάνων. Για την ανάδειξη της νικήτριας στο σύνολο υπολογίζονται οι βαθμοί των αθλητριών στα 3 από τα 4 όργανα στα οποία διαγωνίζονται.

Στο ομαδικό αγώνισμα οι ομάδες παρουσιάζουν δύο προγράμματα: ένα πρόγραμμα με ένα όργανο, πχ. κορύνες, το ίδιο και για τις 5 αθλήτριες, και ένα πρόγραμμα με 2 διαφορετικά όργανα, πχ. μπάλα και σχοινάκι. Το πρόγραμμα πρέπει να περιέχει 6 διαφορετικούς σχηματισμούς, ώστε να γίνονται μεταξύ των αθλητριών ανταλλαγή οργάνων, μετακινή-

σεις και σχηματισμοί.

Η βαθμολογία των 5 κριτών (4 κριτές και 1 έφορος), οι οποίοι είναι πάντοτε γυναίκες, είναι από το 1 έως το 10 και γίνεται με βάση τη δυσκολία των εκτελούμενων ασκήσεων, τον τρόπο εκτέλεσης τους και το καλλιτεχνικό μέρος. Η έφορος βαθμολογεί όλες τις ασκήσεις, ο βαθμός της όμως δεν μετράει. Γράφει το βαθμό της πριν δει αυτούς των κριτών. Ελέγχει ώστε η διαφορά μεταξύ των δύο μεσαίων βαθμών να είναι σύμφωνη με τις διατάξεις του κώδικα. Αν υπάρχει διαφορά καλεί τους κριτές. Με βάση τους κανονισμούς που ισχύουν ο μεγαλύτερος και ο μικρότερος βαθμός των κριτών δεν υπολογίζονται.

Η κορυφαία στιγμή στην ιστορία της ελληνικής ρυθμικής γυμναστικής: 3η θέση στην Ολυμπιάδα του Σίδνεϋ, το 2000.

Στους αγώνες συνόλου (ομαδικό) υπάρχουν δύο εφορίες κριτών. Η εφορία της σύνθεσης βαθμολογεί την τεχνική αξία (αριθμό και επίπεδο δυσκολιών) και την καλλιτεχνική αξία του προγράμματος (χορογραφία, σωστή επιλογή και πρωτοτυπία των ασκήσεων, εκ-

φραστικότητα, επιλογή της μουσικής, αρμονία της κίνησης και του ρυθμού). Η εφορία εκτέλεσης αξιολογεί τη σωστή εκτέλεση των ασκήσεων.

Το κάθε όργανο που χρησιμοποιείται έχει τα καθορισμένα δικά του χαρακτηριστικά και ελέγχεται πριν τον αγώνα (βάρος, υλικά κατασκευής κλπ.). Χρήση αντικανονικού οργάνου συνεπάγεται αφαίρεση βαθμών. Βαθμολογείται επίσης η συνεχής κίνηση κάθε οργάνου, η ποικιλία των ασκήσεων, η ταχύτητα εκτέλεσης κλπ.

Τα όργανα της ρυθμικής γυμναστικής είναι το σχοινάκι, από λινάρι ή από συνθετική ύλη, με μήκος ανάλογο του ύψους της κάθε αθλήτριας, το στεφάνι, από ξύλο ή πλαστικό, με διάμετρο 80-90 εκ. και βάρος τουλάχιστον 300 γραμ., η μπάλα, από πλαστικό ή συνθετικό υλικό, με διαμέτρους 18-20 εκ. και

βάρος τουλάχιστον 400 γραμ., οι κορύνες, από ξύλο ή συνθετικό υλικό, με βάρος κάθε κορύνας τουλάχιστον 150 γραμ. και μήκος 50-60 εκ. και η κορδέλα, που αποτελείται από τη μπαγκέτα και το ύφασμα. Η μπαγκέτα είναι πλαστική και η κορδέλα από σατέν, με μήκος 6μ.

Στους Ολυμπιακούς Αγώνες, παίρνουν μέρος στο ατομικό 24 αθλήτριες που προκρίνονται

από μια σειρά αγώνων που προηγούνται και στον τελικό περνούν οι 10 καλύτερες. Νικήτρια και χρυσή Ολυμπιονίκης ανακηρύσσεται η αθλήτρια με τη μεγαλύτερη βαθμολογία στο σύνολο των οργάνων. Δεν υπάρχει νικήτρια σε κάθε όργανο ξεχωριστά.

Στο ομαδικό παίρνουν μέρος οι 12 ομάδες με την μεγαλύτερη βαθμολογία και στον τελικό αγωνίζονται οι 8 καλύτερες από αυτές.

Σχοινάκι και κορύνες, με τις Βουλγάρες Β. Πάνοβα και Πάεβα που διακρίθηκαν, αντίστοιχα, στα δύο αυτά όργανα

Τα πρώτα express γραμματόσημα των ΗΠΑ

Ήταν κάποτε μια εποχή που το ποδήλατο συμβόλιζε την τάχιστη επίδοση της αλληλογραφίας. Ήταν το ταχύτερο μέσο που ο ταχυδρόμος μπορούσε να χρησιμοποιήσει στην πόλη και συμβόλιζε τη νέα εποχή της τεχνολο-

γίας. Η προηγούμενη στηριζόταν στο άλογο ή στον ...ποδαρόδρομο (έκδοση 1885).

Ο "ταχυδρόμος ποδηλάτης" κυκλοφόρησε στις ΗΠΑ από το 1902 έως το 1922, οπότε και αντικαταστάθηκε με την "μοτοσυκλέτα". Τρία χρόνια μετά, προστέθηκε και το "ειδικού τύπου ταχυδρομικό αυτοκίνητο" των 20 σεντς. Ολόκληρη η εικόνα της εξέλιξης του τρόπου επίδοσης της αλληλογραφίας, μέσα από τα εικονιζόμενα τέσσερα γραμματόσημα των Ηνωμένων Πολιτειών, τα οποία είχαν κυκλοφορήσει για την "Ειδικής Επίδοσης" αλληλογραφία, αυτό που έμεινε αργότερα γνωστό με τον λατινογενή όρο "express".

Ωραιότερες εκδόσεις και οι τέσσερες, ιδιαίτερα χρήσιμες εκδόσεις για τους θεματικούς.

Οι παπαγάλοι Άρα Μακάο

Ένα από τα ωραιότερα γένη παπαγάλων του πλανήτη μας είναι το γένος των Άρα Μακάο. Εντυπωσιακοί, με ζωηρό πολύχρωμο πτέρωμα, μακριά ουρά, μακρόστενα φτερά και χαρακτηριστικούς μεγάλους κύκλους γύρω από τα μάτια που επεκτείνονται μέχρι τη βάση του ράμφους, είναι χάρμα οφθαλμών. Οι άρα έχουν μάλιστα και την πρωτοτυπία να διαθέτουν ίδιο, τόσο το αρσενικό όσο και το θηλυκό, εξίσου όμορφο πτέρωμα, αντίθετα με αυτό που συνηθίζεται στη φύση δηλαδή το αρσενικό να είναι διαφορετικό, συνήθως ωραιότερο από το θηλυκό (διμορφισμός).

Οι παπαγάλοι Άρα είναι ιδιαίτερα μακρόβιοι. Μπορεί να ζήσουν

τους είναι οι περιοχές κοντά σε ποτάμια όπου αφθονούν τα δάση, τα οποία τους προσφέρουν τρυφερούς βλαστούς και φρούτα για τη διατροφή τους καθώς και κοιλότητες γέρικων δέντρων για τις φωλιές τους. Τις κοιλότητες αυτές βρίσκουν συνήθως σε νεκρά δέντρα. Όχι σπάνια, όμως, οικειοποιούνται τις φωλιές -κοιλότητες του Αυτοκρατορικού Τρυποκάρυδου (είδους που κινδυνεύει με εξαφάνιση).

Οι Άρα είναι αναρριχητικά πουλιά. Όταν περιφέρονται από κλαδί σε κλαδί αναζητώντας την τροφή τους, χρησιμοποιούν για στήριγμα και το ράμφος τους.

Το γένος των άρα περιλαμβάνει οκτώ είδη, μερικά από τα

περισσότερα από 60 χρόνια, ακόμα και μέσα στο κλουβί. Στην αιχμαλωσία συνηθίζουν γρήγορα και μπορούν να μιμηθούν ήχους και φωνές, γεγονός που τους κάνει ακόμα περισσότερο δημοφιλείς.

Ζουν μέσα στα δάση περιοχών που εκτείνονται από το Μεξικό έως τη Βραζιλία και την Αργεντινή, συμπεριλαμβανομένης και της Καραϊβικής. Βιότοποι

οποία φτάνουν σε μήκος το ένα μέτρο και τα χρώματά τους ποικίλλουν. Άλλα έχουν φτέρωμα κόκκινο, κίτρινο και γαλάζιο, άλλα είναι γαλάζια στο πάνω μέρος του σώματος και κίτρινο στο κάτω, άλλα έχουν μόνο γαλάζιο φτέρωμα, κλπ.

Οι Άρα Μακάο είναι από τις μεγαλύτερες ατραξιόν των ζωολογικών κήπων όλου του κόσμου.

Π. Α.

Καφές και καφεενία

του Παντελή Λεούση

(Δεύτερο και τελευταίο μέρος)

Στο Παρίσι το πρώτο κατάστημα κατανάλωσης του καφέ άνοιξε γύρω στα 1650. Το ίδιο συνέβη λίγο αργότερα στο Ρότερνταμ, στο Αμβούργο και σε άλλες πόλεις του Βορρά. Η μόδα αυτών των μαγαζιών θα σημειώσει μεγάλη επιτυχία. Τόση που έναν αιώνα μετά η Βενετία θα έχει κατακλυστεί από 206 παρόμοια.

Ο καφές πολύ γρήγορα χαρακτηρίστηκε “πνευματικό ποτό” και οι χώροι όπου τον σερβίριζαν - και που πήραν το όνομά του -, περισσότερο από τόποι ικανοποίησης της γεύσης, έγιναν τόποι συνάντησης, διαπραγματεύσεων, συναλλαγών, ατέλειωτων πολιτικών και λογοτεχνικών συζητήσεων.

Μετά το πρώτο βενετσιάνικο “Bottega del caffè” του 1640, είναι γνωστό ένα καφεενείο που άνοιξε στην Οξφόρδη το 1650. Δύο χρόνια αργότερα ακολούθησε ένα τρίτο.

Η βιεννέζικη διανοήση των Γκούσταβ Κλιμτ, Σίγκμουντ Φρόιντ, Ρόμπερτ Μούζιλ, Στέ-

φαν Τσβάιχ, Σνίτσλερ, Κράους, Κόκοτσκα, θα κάνει αυτούς τους χώρους στέκι της, θεωρώντας τους σαν “το καλύτερο πολιτιστικό κέντρο διάδοσης κάθε νεωτερισμού”.

Στο καφέ “Griensteidl” συγκεντρώνεται η ομάδα της “Νεαρής Βιέννης”, στο “Μουσείο” συναντά κανείς τους αρχιτέκτονες και τους μουσικούς (σ’ αυτό θα εμπνευστεί ο Γκράχαμ Γκριν και θα συγγράψει πολλές σκηνές του έργου του *Ο Τρίτος Άνθρωπος*, που θα ερμηνευτεί κατόπιν στον κινηματογράφο από τον Όρσον Ουέλς). Το “Κεντρικό” παραμένει ακόμα σήμερα το πιο “in” καφεενείο της πόλης. Σ’ αυτό σύχναζαν οι Λένιν και Τρότσκι, και αργότερα ο Τσιού-Εν-Λάι. Στο “Scharer” ο Αυστριακός Αυτοκράτορας Φραγκίσκος Ιωσήφ ένοιωθε σαν στο σπίτι του. Η καλή κοινωνία συναντιόταν επίσης στο “Schwarzenberg” και οι διανοούμενοι στο “Hawelka”.

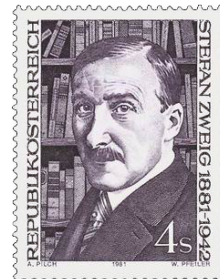
Το 1700 η πόση του καφέ διαιδείται μεταξύ της ευρωπαϊκής αστικής τάξης που τότε γεννιό-

60 χρόνια της ταινίας
“3ος Άνθρωπος”

Καρλ Κράους, θεολόγος,
ένας φανατικός των
βιεννέζικων καφεενείων

Μερικοί ακόμα από τους θαμνές των πρώτων βιεννέζικων καφεενείων, ελίτ της αυστριακής διανοήσης: Γκούσταβ Κλιμτ, Σίγκμουντ Φρόιντ, Ρόμπερτ Μούζιλ, Στέφαν Τσβάιχ

To Coffee House του Λόντ

Αγγλικό τευχίδιο με πίνακα που έχει τίτλο "Περιμένοντας τους Τάιμς". Το κείμενο λέει: Στα καφενεία Ρέτζενσι περιμένετε ανυπόμονα στη σειρά για τις τελευταίες ειδήσεις του Ναπολέοντα ή του Μεταρρυθμιστικού Νόμου στη μόνη σωστή έκφραση.

'Waiting for The Times' by Haydon: in Regency coffee houses you queued impatiently for the latest news of Napoleon or the Reform Act in the only oracle

ταν. Θα έλεγε κανείς ότι ο καφές άνοιξε τα μυαλά στο σύγχρονο ορθολογισμό, ερέθισε τους εγκεφάλους και τους προδιέθεσε σε διεργασίες νόησης. Το σπίτι του καφέ καθιερώθηκε σαν κέντρο ενός νέου πολιτισμού, σαν κομψός χώρος συνάντησης, ουσιαστικά για άντρες, όπου συζητείται κάθε είδος δραστηριότητας ή ενδιαφερόντων.

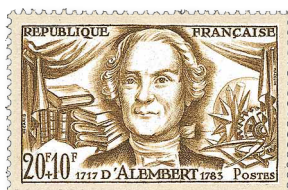
Μία απογραφή των αρχών του 1700 αναφέρει ότι στο Λονδίνο υπήρχαν 3000 καφενεία. Λέγεται μάλιστα ότι το πρώτο λονδρέζικο καφενείο ιδρύθηκε το 1652 από κάποιον Έλληνα Μικρασιάτη, ονόματι Πάσκουαλ Ρούτζ (πιθανώς Πασχάλης Ροδόπουλος). Ονομαζόταν "Ελληνικόν" και πολύ σύντομα εξελίχθηκε σε χώρο συγκέντρωσης κυρίως των διανοουμένων.

Ένα από τα περισσότερο διάσημα καφενεία ήταν το Lloyds Coffee House (Εικ.), που είχε γίνει τόπος συνάντησης των καπετάνιων και των πλοιοκτητών, αλλά προ πάντων, των ασφαλιστών πρακτόρων, οι οποίοι περνούσαν από εκεί για να ενημερώσουν για τα τελευταία νέα. Η εξέλιξη αυτή γέννησε στον καφενείο Lloyd την ιδέα της κυκλοφορίας ενός είδους γραπτού ναυτιλιακού ενημερωτικού

δελτίου, το "Lloyds List". Η ιδέα ήταν θαυμάσια. Οι ασφαλιστές νοίκιαζαν σε μόνιμη βάση τα τραπέζια του Coffee House, μέχρι που η καφετέρια μεταβιβάστηκε, έναν αιώνα μετά, στη Royal Exchange (Χρηματιστήριο του Λονδίνου). Ξεκινώντας από το καφενείο, η εταιρεία του Lloyd έγινε η μεγαλύτερη ασφαλιστική επιχείρηση του κόσμου.

Το γνωστότερο καφενείο του Παρισιού ήταν το Café Procope, που ίδρυσε ο Σικελός Προκόπιος Κουλτέλι. Εκεί σύχναζαν οι σπουδαιότεροι Γάλλοι διανοούμενοι της εποχής, μεταξύ των οποίων ο Βολτέρος, ο Ντιντερό, ο Ντ' Αλαμπέρ, ο Ρουσό, ο Πιρόν και ο Κρεμπιγιόν

Τα καφενεία του Παρισιού πολλαπλασιάστηκαν και έπαιξαν ιδιαίτερα σημαντικό ρόλο κατά τις ταραγμένες περιόδους πριν και μετά τη Γαλλική επανάσταση, καθώς στα κέντρα αυτά γίνονταν θορυβώδεις συζητήσεις γύρω από τα πολιτικά ζητήματα της εποχής, σχολιάζονταν οι αποφάσεις των συνελεύσεων και των επαναστατικών δικαστηρίων και οι πολιτικοί άνδρες απευθύνονταν στους οπαδούς τους. Στο Παλέ Ρουαγιάλ βρισκόταν το περίφημο Καφέ ντε Φουά (Café de fois), το οποίο είχε ιδρυθεί τα χρόνια του Λουδοβίκου ΙΣΤ'. Στο καφενείο αυτό

Μερικοί από τους θαμνές του "Καφέ Προκόπ": Βολταίρος, Ντιντερό, Ντ'Αλαμπέρ, Ρουσό

πολλές φορές σημειώνονταν ακόμη και αιματηρές συγκρούσεις ανάμεσα στους θαμώνες του, οι οποίοι αποτελούνταν από οπαδούς και αντιπάλους του Μεγάλου Ναπολέοντα. Μερικά χρόνια αργότερα το ίδιο καφενείο έγινε χώρος φιλολογικών συγκρούσεων ανάμεσα στους οπαδούς του ρομαντισμού και στους νεοκλασικούς.

Άλλο ιστορικό καφενείο της γαλλικής πρωτεύουσας ήταν το Café Regence, στο οποίο σύχναζαν κατά καιρούς γνωστά ονόματα της διανοήσης, της τέχνης και της πολιτικής, όπως ο Ροβεσπιέρος, ο Αδαμάντιος Κοραής, ο Βολτέρος, ο Σεν-Ζιστ, κ.ά.

Το 1720 άνοιξε στην πλατεία του Αγίου Μάρκου στη Βενετία το περιφημο Cafe Florian.

Σ'αυτό σύχνασαν κατά καιρούς οι Γκαίτε, Κάρλο Γκολντόνι, Μπάιρον, Προυστ, Τζούζ, Καζανόβας, Γερτρούδη Στάιν, Χένρι Τζέιμς, Ρόμπερτ Μπράουνινγκ, Πολ Μοράν... Ο Βάγκνερ ανέβαινε στο πάνω πάτωμα του Florian για να ακούσει ήσυχα και από απόσταση τη μουσική του που παιζόταν κάτω!

Η επίδραση της φήμης του καφέ και η μόδα αυτού του νεοφερμένου ανατολίτικου ποτού που είχε ήδη κατακτήσει τη Γερμανία, παρότρυνε τον Μπαχ να συνθέσει το 1723 την *Kaffee-Kantate*, μία από τις ωραιότερες κοσμικές καντάτες του.

Στην Αθήνα μας, ιστορικό καφενείο θεωρείται η "Ωραία Ελλάς". Εγκαινιάστηκε το 1840 στη διασταύρωση των οδών Ερμού

και Αιόλου και σύχναζαν σ' αυτό στρατηγοί, Βαυαροί αξιωματικοί, πολιτικοί, δημοσιογράφοι, επιστήμονες καθώς και ξένοι περιηγητές. Πολύ γρήγορα η "Ωραία Ελλάς" μεταβλήθηκε σε πολιτικό κέντρο, όπου κάθε κόμμα είχε τους αντιπροσώπους και τους οπαδούς του. Στις δύο αίθουσες του καφενείου αυτού γίνονταν έντονες συζητήσεις, εκφωνούνταν λόγιοι, διατυπώνονταν αντιδυναστικές απόψεις από τα μέλη της Χρυσής Νεολαίας και οργανώνονταν συνωμοσίες κατά του θρόνου. Από εκεί ξεκινούσαν οι περισσότερες διαδηλώσεις και πολλές φορές οι γύρω δρόμοι γίνονταν πεδίο αιματηρών συγκρούσεων. Η "Ωραία Ελλάς" άρχισε να παρακμάζει μετά την εκθρόνιση του Όθωνα και το 1880 έκλεισε.

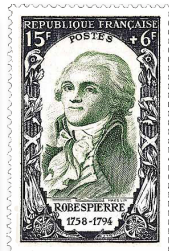
Την ίδια εποχή τα αξιόλογα καφενεία είχαν συγκεντρωθεί στις πλατείες Ομονοίας και Συντάγματος. Στο καφενείο του "Γιαννόπουλου" και στο "Κεραμεικόν" σύχναζαν ο Αχιλλέας Παράσχος και άλλοι ποιητές της ρομαντικής σχολής, ενώ το "Τίβολι", τα καφενεία των Γερόντων και

των Ευφρονούντων ήταν κυρίως πολιτικά. Αξιομνημόνευτο είναι το καφενείο "Νέον Κέντρον", στη γωνία των οδών Σταδίου και Προαστίου (σήμερα Εμμ. Μπενάκη), στο οποίο σύχναζαν οι Ν. Λαπαθιώτης, Α. Καραβίτσας, Ρ. Φιλύρας, Δ. Βουτυράς, Σ. Σκίπης, Κ. Χατζόπουλος κ.ά.

Σημαντικό ρόλο στη διαμόρφωση της πνευματικής ζωής διαδραμάτισε το καφενείο της Δεξαμενής στο Κολωνάκι (δεν αναφέρε-

Ιδιωτικό μονόφυλλο με υπαίθριο καφενείο στη Γερμανία

Κοραής και Ροβεσπιέρος πήγαιναν στο Café Regence του Παρισιού, ενώ οι Γκαίτε, Γκολντόνι και Λόρδος Βύρων προτιμούσαν το Cafe Florian της Βενετίας

Ο Μπαχ έγραψε καντάτα για τον καφέ.
Ο Βάγκνερ άκουγε μουσική στο Cafe Florian

έπιναν τον καφέ τους ηθοποιοί, επιθεωρησιογράφοι και δημοσιογράφοι ενώ στο βάθος του καφεeneίο συνηθίζαν να κάθονται οι συγγραφείς και οι ποιητές. Από τις καθημερινές συζητήσεις στο Πατάρι του Λουμιδη δημιουργήθηκε η *Ανθολογία μεταπολεμικών ποιητών* που κυκλοφόρησε το 1957. Ανάμεσα στους θαμώνες του ήταν οι: Ο. Ελύτης, Ν. Γκάτσος, Ν. Βαλαωρίτης, Μ. Σαχτούρης, Ε. Βακαλό, Μ. Χατζιδάκις, Ν. Ηλιόπουλος, Μ. Φωτόπουλος κ.ά.

ται αν είχε ονομασία), στο οποίο σύχναζαν οι Μ. Αυγέρης, Ν. Καζαντζάκης, Άγγ. Σικελιανός, Κ. Βάρναλης, Μ. Μαλακάσης, Φ. Πολίτης, Π. Νιρβάνας και Αλ. Παπαδιαμάντης. Στο καφεeneίο αυτό αποφασίστηκε η ίδρυση του περιοδικού *Ο Λόγος* (1919), στο οποίο δημοσιεύτηκε το *Πάσχα των Ελλήνων* του Άγγελου Σικελιανού.

Άλλο φιλολογικό καφεeneίο ήταν η "Εύβοια", στη γωνία των οδών Πανεπιστημίου και Προαστίου, όπου σύχναζαν οι Τ. Άγρας, Κ. Καρυωτάκης, Ν. Λαπαθιώτης, Μ. Φιλήντας, Ι. Μ. Παναγιωτόπουλος κ.ά., και ο "Μαύρος Γάτος", στη γωνία των οδών Ακαδημίας και Ασκληπιού, όπου σύχναζαν οι Δ. Βουτυράς, Γ. Σπαταλάς, Δ. Ταγκόπουλος, Ι. Ραφτόπουλος κ.ά.

Το Πατάρι του Λουμιδη εγκαινιάστηκε τον Ιανουάριο του 1938, στην οδό Σταδίου. Στη αριστερή πλευρά

Η Μερκούρη σύχναζε στο Μπραζίλιαν

Στους πάγκους του καφεeneίου "Μπραζίλιαν", στην οδό Βουκουρεστίου, συνηθίζαν να πίνουν στα όρθια τον καφέ τους άνθρωποι των γραμμάτων, καλλιτέχνες και πολιτικοί. Ανάμεσα τους οι Μ. Χατζιδάκις, Μ. Μερκούρη, Α. Τρίσης, Ε. Αβέρωφ κ.ά. Άλλα διάσημα καφεeneία της Αθήνας ήταν το "Πανελλήνιον",

στην πλατεία Ομονοίας, στο οποίο έπινε τον καφέ του Ο Άγγελος Σικελιανός, το "Ηραίον", στη διασταύρωση της Αγίου Μελετίου με την Πατησίων, το οποίο ο Οδυσσεάς Ελύτης αποκαλούσε "το πρώτο

Φωτόπουλος - Ηλιόπουλος
Αχώριστοι στο σινεμά και στο ...καφεeneίο.

φιλολογικό καφεeneίο της γενιάς του '30". Επίσης, ξεχωριστή θέση ανάμεσα στα καφεeneία της πρωτεύουσας είχε το "Zonar's", το οποίο λειτούργησε το 1940 στη συμβολή των οδών Πανεπιστημίου και Βουκουρεστίου και ανάμεσα στους διάσημους πελάτες του συγκαταλέγονται πολλοί αρχηγοί κρατών.

Στις ημέρες μας, τα περισσότερα καφε-

Τέσσερις γνωστοί ...καφενοβίοι της ελληνικής διανόησης: Καζαντζάκης, Ελύτης, Παπαδιαμάντης, Σικελιανός

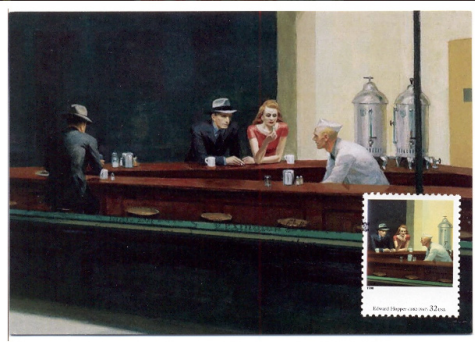
Πασιγγωνστοί πίνακες με θέμα το καφενείο. Αριστερά *Το αφέντι* του Ντεγκά, δεξιά καφενείο του Βαν Γκόγκ

Καφέ Τζιράντι. Πίνακας σύγχρονης τέχνης.

νεία στην Ελλάδα έχουν χάσει τον αρχικό χαρακτήρα τους: είτε έχουν μεταβληθεί σε απλά εντευκτήρια, ως επί το πλείστον των συνταξιούχων, σε πολλά από τα οποία επιτρέπονται και τα τυχερά παιχνίδια (κυρίως στην ελληνική ύπαιθρο και στις γειτονιές των αστικών κέντρων), είτε έχουν μετεξελιχθεί σε σύγχρονα café ευρωπαϊκού χαρακτήρα. Νεότερη μορφή καφενείου αποτελούν τα *Ιντερνέτ Καφέ*, συνήθως με νεανικό κοινό, όπου μπορεί να συνδυαστεί η κατανάλωση ροφημάτων με τη χρήση διαδικτυακών υπηρεσιών.

Οι καλλιτέχνες που αποτελούν ένα σημαντικό κομμάτι του πληθυσμού που συγχάζει στα αστικά καφενεία, είναι φυσικό να

Σύγχρονο καφενείο, στο μπαρ του οποίου οι θαμώνες πίνουν τον καφέ τους (πίνακας Αυστραλού ζωγράφου)

και ο δικός μας Γιάννης Τσαρούχης, με τους πίνακές του *Καφενείο ο Παρθενών* της οδού Αθηνάς και *Το Νέον* της Πλατείας Ομονοίας. Αλλά και ο Μάνος Χατζιδάκης, δεν είναι λίγα τα τραγούδια του που σχεδίασε πίνοντας τον καφέ του στο Μπραζίλιαν μαζί με το Νίκο Γκάτσο, τον ποιητή συνεργάτη του, όπως και ο Κώστας Ταξής που εμπνεύστηκε το *Τρίτο Στεφάνι*, το κορυφαίο έργο του, καθι- σμένος στα ψηλά σκαμπό του "Μπραζίλιαν".

Το παραδοσιακό καφενείο, με τη μορφή που το θυμόμαστε οι παλαιότεροι, ανήκει πια στην ιστορία. Αποτελεί και αυτό μια γλυκιά ανάμνηση του παρελθόντος.

Δύο πίνακες του Τσαρούχη με καφενεία: "Ο Παρθενών" της Οδού Αθηνάς, που είχε και το όνομα "Καφενείο των μουσικών" αφού ήταν το επαγγελματικό στέκι των επαγγελματιών μουσικών. Δεξιά, "Το καφενείο Νέον - βράδυ", της Πλατείας Ομονοίας, κάτω από το τώπος ξενοδοχείο "Κάρλτον". Ο Τσαρούχης το απαθανάτισε και δεύτερη φορά, με τον τίτλο "Το καφενείο Νέον - ημέρα"

Μία λειψανοθήκη κρυμμένη ανάμεσα σε μπουκάλια!

Τον Απρίλιο του περασμένου χρόνου τα Τσέχικα Ταχυδρομεία κυκλοφόρησαν το εικονοζόμενο φεγιέ. Το μοναδικό γραμματόσημο που περιλαμβάνει απεικονίζει την πρόσωψη μιας χρυσής λειψανοθήκης. Οι άλλες απεικονίσεις του φεγιέ παρουσιάζουν πλαγιομετωπική άποψη του ίδιου αντικειμένου, καθώς και τον Άγιο Μόρ, πάτριωνα των καρβουνιάρηδων της Τσεχίας, τα λείψανα του οποίου φυλάσσονται στην λειψανοθήκη.

Αυτό το υπέροχης τέχνης και ιστορικής, θρησκευτικής όσο και καλλιτεχνικής αξίας κομφοτέχνημα του 12ου αιώνα, τα τελευταία χρόνια πέρασε μία μεγάλη περιπέτεια. Είχε αγοραστεί για 2500 φράγκα από τον Αλφρέντ ντε Μποφόρ (Beauford) και, αφού επισκευάστηκε, τοποθετήθηκε στο κάστρο του Βεζον nad Τερλου.

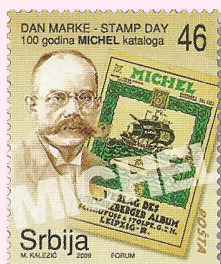
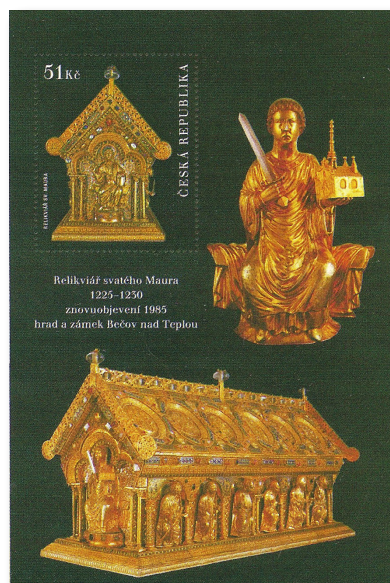
Στο τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, οι Μποφόρ, που συνεργάστηκαν δραστήρια με τους Γερμανούς φασίστες, εγκατέλειψαν βιαστικά τον τόπο. Ελπίζοντας όμως ότι μια μέρα θα επιστρέψουν, έκρυψαν τη λειψανοθήκη στα υπόγεια του παρεκκλησίου του κάστρου.

Το 1980 οι δικτυικές αρχές της Τσεχίας πήραν την πληροφορία ότι ένας αλλοδαπός έμπορος είναι σε διαπραγμάτευση για τη φυγάδευση της λειψανοθήκης στο εξωτερικό. Μετά από ανακρίσεις, έρευνες σε αρχεία και ζωντανές μαρτυρίες, έφτασαν επί τέλους στα ίχνη της. Βρέθηκε στις 5 Νοεμβρίου 1985, καλά καμουφλαρισμένη ανάμεσα σε φιάλες

κρασιού και κονιάκ. Είχε μείνει εκεί για 40 ολόκληρα χρόνια.

Περίπου 60 ειδικοί, από τη Βοημία και το εξωτερικό, έλαβαν μέρος στην αποκατάστασή της.

Από το 2002, αυτή η μοναδικής τέχνης και αξίας λειψανοθήκη εκτίθεται σε ειδική αίθουσα πολύτιμων θησαυρών του κάστρου του Βεζον nad Τερλου της Τσεχίας (13ος αιώνας), κτήμα του τσέχικου λαού και δικαίωμα να την θαυμάζουν οι πολυπληθείς επισκέπτες από όλο τον κόσμο.

Michel και πάλι...

Σέρβοι και Μαυροβούνιοι θυμήθηκαν κι αυτοί τα γενέθλια του Michel και φρόντισαν να εκδώσουν ένα γραμματόσημο προς τιμή του. Υπενθυμίζουμε στους αναγνώστες μας ότι για τον δημιουργό του τόσο σημαντικού καταλόγου γράψαμε στο περασμένο τεύχος.

18 Ιουλίου 2010: Παγκόσμια Ημέρα Νέλσον Μαντέλα

"Για να είσαι ελεύθερος δεν φτάνει να πετάξεις μακριά τις αλυσίδες σου, αλλά να ζήσεις με τρόπο που να ενισχύει και να σέβεται την ελευθερία των άλλων".

Νέλσον Μαντέλα

Η φετινή 18η Ιουλίου είχε το δικό της όνομα: "Ημέρα του Νέλσον Μαντέλα". Έτσι την ονόμασαν τα Ηνωμένα Έθνη, για να τιμήσουν τον άνθρωπο σύμβολο της αντίστασης, το πρότυπο του αγωνιστή, του πατριώτη που επικεφαλής των έγχρωμων, καταπιεσμένων συμπατριωτών του, αντέταξε το ανάστημά του απέναντι στο μακροχρόνιο απάνθρωπο καθεστώς του απαρτχάιντ.

Ο Νέλσον Μαντέλα γεννήθηκε στις 18 Ιουλίου του 1918 στην πόλη Τράνσκεϊ της Νότιας Αφρικής. Όταν οι γονείς του θέλησαν να τον παντρέψουν παρά τη θέλησή του, πήγε στο Γιοχάνεσμπουργκ, όπου άσκησε το επάγγελμα του δικηγόρου.

Το 1944 έγινε μέλος του Αφρικανικού Εθνικού Κογκρέσου (ANC, κίνημα για την κατάργηση του απαρτχάιντ) και γρήγορα τέθηκε επικεφαλής της μεγάλης εκστρατείας κατά της ρατσιστικής πολιτικής της κυβέρνησης της Νότιας Αφρικής.

Για 20 χρόνια αγωνίστηκε με κάθε τρόπο: με πύρινους λόγους, με διαδηλώσεις, με προβολή του προβλήματος διεθνώς, συμβάλλοντας στην απόφαση της διεθνούς κοινότητας για οικονομικό, πολιτιστικό και αθλητικό αποκλεισμό της Νότιας Αφρικής, ως μέσο πίεσης για συνταγματική μεταρρύθμιση.

Το καθεστώς των λευκών κράτησε το Μαντέλα στη φυλακή επί 27 ολόκληρα χρόνια, χωρίς αυτός ποτέ να λυγίσει. Και όταν φάνηκε πια ότι το απαρτχάιντ δεν είχε ζωή στη

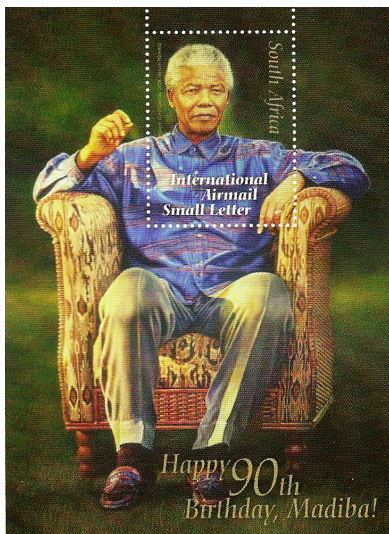
χώρα, ο τότε πρόεδρος Φρεντερίκ ντε Κλερκ αναγνώρισε το Αφρικανικό Εθνικό Κογκρέσο, ανέστειλε τις εκτελέσεις και, το Φεβρουάριο του 1990, αποφυλάκισε το Νέλσον Μαντέλα.

Όμως, παρά την κίνηση "καλής θέλησης" του καθεστώτος, η συνταγματική μεταρρύθμιση δεν είχε ξεκινήσει. Γι' αυτό και ο Μαντέλα εξακολούθησε να παροτρύνει τις ξένες δυνάμεις να μην ελαττώσουν την πίεση που ασκούσαν στη νοτιοαφρικανική κυβέρνηση. Ωστόσο, ήταν θέμα χρόνου για την πραγματοποίηση των θεμελιακών αλλαγών που θα ακολουθούσαν στο αφρικανικό κράτος.

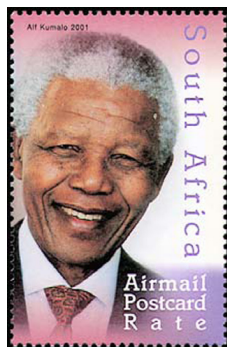
Η απελευθέρωσή του Μαντέλα ήταν ο καταλύτης που σύντομα θα οδηγούσε στην πτώση του ρατσιστικού καθεστώτος. Το 1994, στις πρώτες ελεύθερες εκλογές, ο Μαντέλα έγινε ο πρώτος δημοκρατικά εκλεγμένος πρόεδρος ολόκληρου του αφρικανικού λαού: μαύρων και λευκών. Οι μαύροι, που αποτελούν και την πλειοψηφία στη χώρα, είχαν επιτέλους πρόεδρο που τους αντιπροσώπευε.

Τόσο ο Μαντέλα, όσο και ο Φρεντερίκ Ντε Κλερκ, στη διάρκεια της προεδρίας του οποίου συντελέστηκαν αυτές οι κοσμογονικές αλλαγές στη χώρα, τιμήθηκαν από τη Σουηδική Ακαδημία, από κοινού, με το Νόμπελ Ειρήνης.

Η 18η Ιουλίου ονομάστηκε λοιπόν: "Ημέρα Νέλσον Μαντέλα". Το σχετικό ψήφισμα της Γενικής Συνέλευσης αναγνωρίζει στον 92χρονο αγωνιστή σπουδαίες αξίες. Του

αναγνωρίζει ότι αφιέρωσε τη ζωή του στην υπερασσία της ανθρωπότητας στους τομείς της επίλυσης

συγκρούσεων, των φυλετικών σχέσεων, της προώθησης και προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, της συμφιλίωσης, της ισότητας των φύλων, των δικαιωμάτων των παιδιών και άλλων ευάλωτων ομάδων, καθώς επίσης και της προσπάθειας ανόδου των φτωχών και υπανάπτυκτων κοινοτήτων. Αναγνωρίζει επίσης τη συμβολή του στην προσπάθεια για τη δημοκρατία διεθνώς και την προώθηση ενός πολιτισμού της ειρήνης σε όλο τον κόσμο.

Είναι γνωστές επίσης οι μεγάλες προσπάθειες που στην καταπολέμηση του AIDS (έχασε τον ένα γιο του από την "μάστιγα του αιώνα").

Είναι η πρώτη φορά που ο ΟΗΕ ορίζει μία ημέρα προς τιμήν ενός προσώπου. Απόφαση που τιμά το Μαντέλα, όσο και τον ίδιο τον Οργανισμό γι' αυτή του την απόφαση.

Π. Λ.

Αλέξανδρος Α' της Ελλάδος Μία τραγική ιστορία

Ανέβηκε στο θρόνο στις 12 Ιουνίου 1917 σε ηλικία 24 ετών. Ήταν μία εξέλιξη που ασφαλώς ο ίδιος δεν περίμενε, αφού ήταν δευτερότοκος γιός του Βασιλέως Κωνσταντίνου και της βασίλισσας Σοφίας. Όμως τόσο ο πατέρας του όσο και ο διάδοχος αδελφός του Γεώργιος είχαν αναγκαστεί να εγκαταλείψουν το παλάτι και τη χώρα λόγω των φιλογερμανικών αισθημάτων τους. Η Ελλάδα του Βενιζέλου έπρεπε να σταθεί στο πλευρό της Αντάντ και όχι των Γερμανών.

Επί βασιλείας του Αλέξανδρου η χώρα είχε αρκετές εθνικές επιτυχίες. Ο Βενιζέλος, με τη στήριξη των συμμάχων, πέτυχε να κερδίσει εδάφη (συνθήκες του Νείγι το 1919, Σεβρών το 1920, Ανατολική και Δυτική Θράκη, Σμύρνη). Όλα αυτά, μαζί με τον ήπιο και ευγενικό χαρακτήρα του, έκαναν τον Αλέξανδρο ιδιαίτερα αγαπητό στους Έλληνες.

Όστόσο, ήρθε κάποια στιγμή ο έρωτας να ταράξει τα ήρεμα μέχρι τότε νερά! Το όνομα της κοινής θνητής που ο νεαρός βασιλιάς είχε ερωτευτεί παράφορα άκουγε στο όνομα Ασπασία Μάνου. Μάταια ο Βενιζέλος του συνιστούσε να κάνει ένα βασιλικό γάμο με γαλαζοαίματη, ώστε να υπάρξουν και τα επακόλουθα πολιτικά οφέλη.

Τελικά παντρεύτηκαν κρυφά. Όταν το γεγονός έγινε γνωστό, ο Βενιζέλος πείστηκε να αναγνωρίσει το γάμο, εξασφαλίζοντας έτσι ότι δεν θα διατρέξει κίνδυνο ο θρόνος του Αλέξανδρου, ή και αυτή η μοναρχία.

Όμως η θεά τύχη "άλλα εβούλετο". Το παραμύθι του "καλού νεαρού βασιλιά" έμελλε να έχει κακό τέλος. Δεν πέρασε πολύς καιρός μετά το γάμο, όταν ένας από τους δύο πιθήκους μακάκους που διατηρούσαν στο βασιλικό κτήμα του Τατοΐου του επετέθη, τον δάγκωσε, έπαθε σηψαιμία και σε λίγες μέρες πέθανε.

Ο θάνατός του βύθισε στο πένθος τη χώρα. Πολλοί μάλιστα θεώρησαν ότι αν ζούσε, ίσως να μη γνωρίζαμε τη γνωστή μικρασιατική καταστροφή....

Για να τον τιμήσει, η χώρα έδωσε το όνομά του στην Αλεξανδρούπολη, το πάλαι ποτέ Δεδέαγατς.

Εντίθ Πιάφ "Το σπουργιτάκι"

Ήταν μια φορά και έναν καιρό ένα "σπουργιτάκι" που κελαηδούσε όμορφα σαν αηδόνι...

Το "σπουργιτάκι" γεννήθηκε το 1915, σαν Εντίθ Τζοβάνια Γκασιόν, κάτω από μια λάμπα γκαζιού σε ένα δρόμο του Παρισιού. Ο πατέρας της ήταν πλανόδιος ακροβάτης και η μητέρα της τραγουδίστρια. Καθώς όμως την εγκατέλειψε γρήγορα, την ανατροφή της ανέλαβαν οι δύο γιαγιάδες, κυρίως εκείνη από την μεριά του πατέρα της, που ζούσε στη Νορμανδία και ήταν ιδιοκτήτρια οίκου ανοχής.

Τεσσάρων ετών η Εντίθ αρρώστησε από εγκεφαλική πάθηση και έχασε το φως της. Όμως, σαν από θαύμα, μετά από δύο χρόνια, η όραση επανήλθε.

Από επτά χρονών, ο πατέρας της άρχισε να την παίρνει μαζί του στις περιοδείες που έκανε με το τσίρκο. Στα δέκα της η Εντίθ άρχισε να τραγουδάει στους δρόμους. Αν και ο πατέρας της ήθελε να την κάνει ακροβάτη, γρήγορα κατάλαβε πως το ταλέντο της κόρης του ήταν στη φωνή.

Έχοντας και η ίδια αντιληφθεί τις δυνατότητές της, στα 15 εγκατέλειψε τον πατέρα της για να ζήσει στο Παρίσι. Τραγουδά στους δρόμους, κάνει έναν σύντομο δεσμό στα 17 και γεννά ένα κοριτσάκι που όμως πεθαίνει από μηνιγγίτιδα δύο χρόνια αργότερα.

Συνεχίζει να τραγουδά στους δρόμους γύρω από την Πλας Πιγκάλ, μέχρι που γνωρίζει τον διευθυντή του πιο κομψού παρισινού καμπαρέ στα Ηλύσια Πεδία. Αυτός, μαγεμένος από τη φωνή της, υπογράφει συμβόλαιο μαζί της και την βαφτίζει *Môme Piaf* (σπουργιτάκι). Δεν θα αργήσει μάλιστα να της βγάλει και τον πρώτο της δίσκο (1935).

Κατά την διάρκεια του Β' Παγκόσμιου Πολέμου και της γερμανικής κατοχής η Πιάφ δίνει κονσέρτα για αιχμαλώτους πολέμου, εισάγει πλαστές άδειες εργασίας στα κέντρα κράτησης

αιχμαλώτων και βοηθάει πολλούς Γάλλους φαντάρους να δραπετεύσουν.

Στα 23 της είναι πια μια μεγάλη βεντέτα. Γυρίζει μάλιστα και την πρώτη της ταινία που θριαμβεύει. Από τότε συνεχίζει μια πετυχημένη καριέρα και κάνει μια έντονη ζωή, με συνεχείς ερωτικές περιπέτειες

Στα 30 της ερωτεύεται τον Υβ Μοντάν και τον βοηθά στην καριέρα του. Στα τέλη του 45 γράφει μόνη της την τεράστια επιτυχία της *La vie en rose* (Ρόδινη ζωή), ενώ στη διάρκεια της καριέρας της γράφει περίπου 80 τραγούδια.

Οι επιτυχίες, οι θριαμβευτικές περιοδείες αλλά και οι ερωτικοί δεσμοί, διαδέχονται ο ένας τον άλλο. Στη Νέα Υόρκη ερωτεύεται τον βασιλιά του μπουξ, Μαρσέλ Σερντάν. Οι δυο τους ζουν ένα από τα πιο φημισμένα ρομάντζα της εποχής. Όταν όμως Σερντάν σκοτώνεται

σε αεροπορικό δυστύχημα, η Πιάφ βυθίζεται σε κατάθλιψη.

Λίγο αργότερα, το 1951, έχει δύο σοβαρά τροχαία. Οι γιατροί της δίνουν για καιρό μορφίνη, στην οποία εθίζεται, την ανακατεύει μαζί με αλκοόλ και αχρηστεύει την ήδη κακή της υγεία.

Το 1952 παντρεύεται τον τραγουδιστή Ζακ Πιλ, κάνει εξαιρετικές ηχογραφήσεις, συνεχίζει τις τουρνέ (πάνω από 50 μόνο στις ΗΠΑ) και κάνει προσπάθειες αποτοξίνωσης χωρίς ιδιαίτερη επιτυχία. Για δυο χρόνια μένει κλεισμένη σπίτι της, σε άσχημη ψυχολογική κατάσταση. Μόλις όμως μαθαίνει πως θα τραγουδήσει στο Οlymπρια του Παρισιού (1955), με αφάνταστη ψυχική δύναμη και ενέργεια, δίνει μια αμεγάδιαστη παράσταση.

Χωρίζει και πάλι, και το 1958 ζει μια ακόμα τρελή σχέση δίπλα στο νεώτερο τραγουδιστή και συνθέτη Ζορζ Μουστακί (θυμηθείτε τον *Μέτοικο*), ο οποίος το 1959 συνθέτει γι' αυτήν μία από τις μεγαλύτερες επιτυχίες της: το τραγούδι

Μιλόρ (*Milord*).

Όμως οι ατυχίες της συνεχίζονται. Άλλο ένα σοβαρό τροχαίο την αποδυναμώνει ακόμα περισσότερο. Λίγους μήνες μετά καταρρέει κατά τη διάρκεια κοσέρτου της, σε κατάμεστη αίθουσα της Νέας Υόρκης. Το ίδιο θα συμβεί και στη Στοκχόλμη λίγο μετά. Η διάγνωση των γιατρών: ανίατος καρκίνος.

Όμως αυτή συνεχίζει να εμφανίζεται όπως πριν, έστω και αν χρειάζεται να συνοδεύεται από μια νοσοκόμα για να της χορηγεί μορφίνη για τους πόνους. Συχνά τρικλίζει και παραπατά στη σκηνή. Αυτή επιμένει. Και ερωτεύεται ξανά. Αυτή τη φορά τον δικό μας Θεοφάνη Λαμπουκά, νεότερό της κατά 22 χρόνια, που τον βαπτίζει Τεό Σαγαπτό. Τον παντρεύεται μάλιστα. Όλα αυτά την εποχή που τραγουδά για πρώτη φορά την μεγάλη της επιτυχία *Non, je ne regrette rien* (Όχι, δεν μετανιώνω για τίποτα) και παίρνει το πρώτο βραβείο της Ακαδημίας Σαρλ Κρο, για το σύνολο της καριέρας της.

Στις 11 Οκτωβρίου του 1963, στα 48 της χρόνια, την συνάντησε ο θάνατος. Ο Τεό την μετέφερε στο Παρίσι όπου ενταφιάστηκε στο κοιμητήριο Περ Λασέζ, δίπλα σε όλους τους μεγάλους της γαλλικής ιστορίας, των γραμμάτων και της τέχνης.

Η Πιάφ έφυγε αφήνοντας στον τελευταίο σύ-

Υβ Μοντάν, ένας από τους πολλούς έρωτες της Πιάφ

Ο Μαρσέλ Σερντάν, ένας από τους μεγαλύτερους πυγμάχους στην ιστορία του μπόξ. Το ρομάντσο του με την Πιάφ κράτησε περίπου ένα χρόνο

- 1956- Heaven Have Mercy
- 1956 - Les amants d'un jour
- 1957 - La foule
- 1959 - Milord

ζυγό της πολλά χρέη αλλά και μία τεράστια παρακαταθήκη: Τα τραγούδια που ηχογράφησε και που ξεπερνούν τα 200.

Το "σπουργιτάκι" σώπασε για πάντα. Ωστόσο άφησε πίσω της πλήθος καλλιτεχνών που την ευγνωμονούν γιατί τους βοήθησε κατά καιρούς στην προώθηση της καριέρας τους (Σαρλ Αζναβούρ, Ζιλμπέρ Μπεκό, Έντι Κονσταντέν, Υβ Μοντάν, Ζορζ Μουστακί, Ζακ Πιλ κλπ.), αλλά και εκατομμύρια ανθρώπους που την θυμούνται και την ευγνωμονούν για τις όμορφες στιγμές που τους χάρισε και τους χαρίζει η φωνή της.

Η ζωή της Πιάφ έγινε αρκετές φορές ταινία. Οι σεναριογράφοι δεν θα δυσκολεύτηκαν πολύ. Η ζωή της ήταν από μόνη της ένα συναρπαστικό σενάριο.

Ίδου μερικές από τις μεγαλύτερες επιτυχίες της:

- 1945 La vie en rose
- 1945 Les Trois Cloches
- 1949 Hymne à l'amour
- 1951 Padam... Padam...
- 1954 Sous le ciel de Paris
- 1956 Non, je ne regrette rien

Παντελής Λεούσης

Φυλετικός διαχωρισμός στις Βερμούδες

Πριν από 50 χρόνια, την 1η Ιουλίου 1959, έλαβε τέλος το μπουκόταζ που έκαναν οι κάτοικοι της Βερμούδας στο Hamilton Show Center του νησιού, που περιλάμβανε αίθουσες θεάτρου και κινηματογράφου. Είχε διαρκέσει δύο εβδομάδες. Με την πράξη τους αυτή, οι κάτοικοι θέλησαν να διαμαρτυρηθούν για τις φυλετικές διακρίσεις που εφαρμόζονταν απέναντι στους έγχρωμους θεατές. Οι ιδιοκτήτες είχαν μόνιμα κατειλημμένες για τους λευκούς όλες οι θέσεις της πλατείας. Το μπουκόταζ επεκτάθηκε σύντομα και σε άλλους τομείς, όπως ξενοδοχεία, εστιατόρια, σχολεία κλπ. και είχε τεράστια επιτυχία. Απόδειξη ότι, βλέποντας οι ιδιοκτήτες τα έσοδα τους να μειώνονται δραματικά, άλλαξαν τακτική και, έκτοτε, οι κάτοικοι του εξωτικού νησιού κινούνται παντού ελεύθερα, χωρίς περιορισμούς.

Το εικονιζόμενο γραμματόσημο εκδόθηκε το 2009, ως συμμετοχή του ταχυδρομείου στις εκδηλώσεις που έγιναν στη Βερμούδα για τον εορτασμό αυτής της επετείου.

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ στις Ελληνικές Φιλοτελικές Εκθέσεις

Από το Νομικό Καρδούλη

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

Ζ' ΘΕΜΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΑΣΤΡΟΦΙΛΟΤΕΛΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΓΡΑΜΑΤΟΣΗΜΟΥ “ΑΣΤΡΟΘΕΜΑ '92“

Ηλιούπολη, 3 – 11 Οκτωβρίου 1992

Οργανώθηκε από την Ένωση Φιλοτελιστών Ηλιούπολης και λειτουργήσε στο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Ηλιούπολης. Είχε την Αιγίδα του Δήμου Ηλιούπολης και της Ε.Φ.Ο. και τη συμπαραστάση των Ελληνικών Ταχυδρομείων.

Την Οργανωτική Επιτροπή αποτέλεσαν οι Κλέων Διονυσάτος Πρόεδρος, Χρήστος Ζαχαριάδης Αντιπρόεδρος, Γεώργιος Καράτσαλης Γεν. Γραμματέας, Γ. Μπακα-

λούμης Ταμίας, Χρήστος Αντύπας Ειδικός Γραμματέας και Κων. Δρακόπουλος, Δανάη Καράτσαλη, Αθανασία Διονυσάτου, Θεόδωρος Γαλάνης, Κων. Σάρλας και Ευθ. Ξενικός Μέλη.

Παρατηρητής Ε.Φ.Ο. ήταν ο Κωστας Σφήκας και σύνδεσμος με το Δήμο Ηλιούπολης ο Παναγιώτης Καμπρόπουλος.

Την Ελληνόδοικο Επιτροπή αποτέλεσαν οι Άλκης Καλογεράς, Μάνος Αναγνώστου και Γιώργος Καράτσαλης.

Χορηγοί της “ΑΣΤΡΟΘΕΜΑ '92“ ήταν ο Δήμος Ηλιούπολης, ο ΕΛΤΑ, το Περιοδικό ΣΥΛΛΟΓΕΣ, ο Γιώργος Καράτσαλης, ο Χρήστος Ζαχαριάδης, ο Γιώργος Μπακα-

λούμης, ο Νίκος Αναγνωστόπουλος και ο Κλέων Διονυσάτος, ενώ έπαθλα αθλοθέτησαν οι Δήμος Ηλιούπολης, Ε.Φ.Ο. και Φ.Ε. Ηλιούπολης.

Τα εκθέματα που συμμετείχαν ήταν κατανεμημένα ως εξής:

1 Επίσημη Τάξη,

2 Κατηγορία εκτός συναγωνισμού

18 Κατηγορία συναγωνισμού (14 στην τάξη Θεματικού Φιλοτελισμού και 4 στην τάξη Αστροφιλοτελισμού),

13 Τάξη Νεότητας και

2 Τάξη Φιλοτελικής Φιλολογίας.

Απονεμήθηκαν τα ακόλουθα βραβεία:

Θεματικός Φιλοτελισμός

Μεγάλο Αργυρό

Θεόδωρος Έξαρχος, με έπαθλο Ε.Φ.Ο., Όμηρος Ζαχαριάδης, με συγχαρητήρια, Γιώργος Καβουράκης και Θεόδωρος Αυγερινός.

Αργυρό

Κωστας Χριστοδουλάκης, με συγχαρητήρια, Νίκος Χελιδόνης, Ολιβερ Στανέλλος, Λεωνίδας Κορδάτος, Χρήστος Δράκος και Γιώργος Κούτσιας.

Επάργυρο

Ιωάννης Σαμαράς, Ανδρέας Παπαδημητρίου και Αθανάσιος Κουβελέτσος.

Χάλκινο

Αλέξανδρος Φραγκιάς.

Αστροφιλοτελισμός

Μεγάλο Αργυρό

Κλέωνας Διονυσάτος, με έπαθλο του Δήμου Ηλιούπολης, και Γιώργος Σταυρινός (Κύπρος).

Αργυρό:

Χαρίλαος Βασιλόπουλος.

Επάργυρο:

Λεωνίδας Κορδάτος

Φιλοτελισμος Νεότητας
Μεγάλο Αργυρό
Ισμήνη Ζαχαριάδη, με έπαθλο Φ. Ε.
Ηλιοπούλης.
Επάργυρο
Γιώργος Τριαντάφυλλος, με συγχαρη-
τήρια, Αλέξης Τριαντάφυλλος και Γιώργος
Βασιλάκης.
Χάλκινο

Βαγγέλης Σακελλίου, Δημήτρης Μπάρ-
μπαρης και Χριστόφορος Κατωμελίτης.
Φιλοτελική Φιλολογία
Επάργυρο

Ηχώ του Προσκοπικού Φιλοτελισμού.

Στο προσωρινό Ταχυδρομικό Γραφείο
που λειτούργησε στον εκθεσιακό χώρο χρη-
σιμοποιήθηκε ειδική αναμνηστική σφραγίδα
με την οποία σφραγίστηκε μικρός αριθμός
αναμνηστικών φακέλων, χωριστά για τις
δύο τάξεις Φιλοτελισμού, Θεματικού και
Αστροφιλοτελισμού. Κυκλοφόρησε επίσης
ένα φυλλάρακι αφιερωμένο στην έκθεση,
και εκδόθηκαν τα έντυπα Κανονισμός, Γενι-
κός Κατάλογος και Δελτίο Βραβεύσεων.

70 ΧΡΟΝΙΑ ΑΛΗΣΜΟΝΗΤΕΣ ΠΑΤΡΙΔΕΣ Νέα Χαλκηδόνα, 16-; Σεπτ. 1992

Δεν υπάρχουν άλλες πληροφορίες.

ΕΚΘΕΣΗ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ, ΚΑΡΤΩΝ & ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΩΝ. "ΕΚΘΕΣΗ ΜΝΗΜΗΣ 1922 - 92"

Νέα Σμύρνη, 19 -25 Οκτωβρίου 1992

Η παραπάνω Έκθεση οργανώθηκε από
το Σύλλογο "ΟΙ ΦΙΛΟΤΕΛΙΣΤΕΣ ΤΩΝ ΑΘΗ-
ΝΩΝ" και φιλοξενήθηκε στην Εστία Νέα

Σμύρνης. Ήταν αφιερωμένη στα 70 χρόνια
από την Μικρασιατική καταστροφή και είχε
ενταχθεί στις εκδηλώσεις "ΕΘΝΙΚΗΣ ΜΝΗ-
ΜΟΣΥΝΗΣ ΤΩΝ ΑΞΕΧΑΣΤΩΝ ΠΑΤΡΙΔΩΝ
ΜΑΣ", την πρωτοβουλία των οποίων είχε η
ΕΣΤΙΑ ΝΕΑΣ ΣΜΥΡΝΗΣ.

Την Οργανωτική Επιτροπή αποτέλε-
σαν τα μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου: Νίκος
Ζαμπέλλας Πρόεδρος, Παντελής Λεούσης
Αντιπρόεδρος, Νομικός Καρδούλης Γενικός
Γραμματέας, Αλέκος Ιατρίδης Οικον. Διαχει-
ριστής, Θεόδωρος Κουμπούρος, Κώστας
Παρπαρίας και Ηλίας Περδικας Σύμβουλοι.

Τα εκθέματα των 10 εκθετών που έλα-
βαν μέρος αναπτύχθηκαν σε 32 πλαίσια,
ως ακολούθως:

Μολόχας Νίκος, *Σμύρνη - 70 χρόνια
πριν την καταστροφή* (καρτποστάλ)

Λούκας Ανδρέας, *Σμύρνη, αναμνήσεις*
(καρτποστάλ)

Κοτοπούλη Μαργαρίτα, *Ποτέ πια πόλε-
μος* (Κάρτες Μάξιμουμ)

Μάνος Αναγνώστου, *Ελληνική Παλιγγε-
νεσία 1821* (γραμματόσημα)

Γαληνός Αλέκος, *Ταχυδρομική Ιστορία
της Δημοκρατίας του Πόντου*

Καρδασιλάρης Νίκος, *Μικρά Ασία,
1912-1922*

Αδελφότης Ο ΤΑΞΙΑΡΧΗΣ Μεγάλου
Ρεύματος Βοσπόρου, *Μέγα Ρεύμα* (φωτο-
γραφίες)

Τροβάς Νίκος, *Συλλογή ντοκουμέντων
Κουλουρίδης Ηλίας, Νεοχώριον Βοσπό-
ρου* (φωτογραφίες)

Οι "Φιλοτελιστές των Αθηνών"

Στην έκθεση χρησιμοποιήθηκε ειδική
αναμνηστική σφραγίδα, αφιερωμένη στα 70
χρόνια Εθνικής Μνήμης. Με αυτήν σφρα-
γίστηκαν εικονογραφημένοι αναμνηστικοί
φάκελοι, ενώ ένας άλλος μικρός αριθμός
φακέλων σφραγίστηκε με το χρονολογικό

σήμαντρο Πρώτης Ημέρας Κυκλοφορίας του Ταχυδρομικού Γραφείου Ν. Σμύρνης.

Με την ίδια αναμνηστική σφραγίδα σφραγίστηκε ένας αριθμός εγχρώμων τρίπτυχων προγραμμάτων των εκδηλώσεων της Εστίας.

**ΕΚΘΕΣΗ
ΘΕΜΑΤΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΥ
ΚΑΙ ΚΑΡΤΩΝ ΜΑΞΙΘΕΜΑ
“ΜΑΞΙΘΕΜΑ '92“**

Παπάγος 13–20 Δεκεμβρίου 1992

Η έκθεση αυτή ήταν αφιερωμένη στα 50 χρόνια του Ιερού Λόχου. Οργανώθηκε από το Σύλλογο “Φιλοτελιστών των Αθηνών” με τη συνεργασία του Πολιτιστικού Κέντρου Δήμου Παπάγου, στις αίθουσες του οποίου και στεγάστηκε.

Η “ΜΑΞΙΘΕΜΑ '92” είχε την αιγίδα του

Δήμου Παπάγου, την αρωγή των Ελληνικών Ταχυδρομείων και την συμπαράσταση της Ε.Φ.Ο. Την Τιμητική Επιτροπή της Έκθεσης αποτέλεσαν η Δήμαρχος Παπάγου Πίτσα Λιάπη, ο Ειδικός Σύμβουλος Φιλοτελισμού ΕΛΤΑ Μωυσής Κωνσταντίνης, ο Πρόεδρος Ε.Φ.Ο Άγγελος Παπαϊωάννου και ο Πρόεδρος των “Φιλοτελιστών των Αθηνών” Νίκος Ζαμπέλλας.

Στην Οργανωτική Επιτροπή συμμετείχαν οι Νομικός Καρδούλης Πρόεδρος, Γιώργος Καράτσαλης Γραμματέας, Αλέξ. Ιατρίδης Οικον. Διαχειριστής, Αίγλη Καράτσαλη, Χρήστος Κορδάτος, Αγγελική Κούτρα και Κώστας Παρπαρίας Μέλη.

Οι συλλογές που εκτέθηκαν ήταν 2 Ταχυδρομικής Ιστορίας, 8 Θεματικές και 8 Μα-

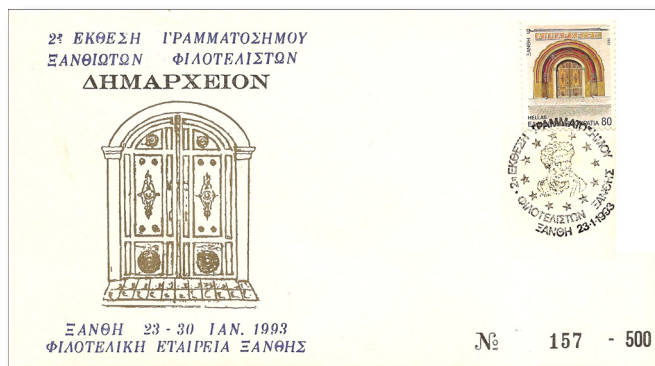

ξιμαφιλίας, και κάλυψαν 67 πλαίσια.

Η Οργανωτική Επιτροπή έθεσε σε κυκλοφορία εικονογραφημένους φακέλους, σφραγισμένους με την ειδική αναμνηστική σφραγίδα που χρησιμοποιήθηκε στον εκθεσιακό χώρο από τον ΕΛΤΑ, καθώς και ίδιου τύπου φακέλους που σφραγίστηκαν με το χρονολογικό σήμαντρο του Ταχυδρομείου Παπάγου, Πρώτης Ημέρας λειτουργίας της έκθεσης. Κυκλοφόρησαν επίσης Κατάλογος – Πρόγραμμα και τρία φυλλαράκια (βινιέτες) διαφορετικού χρώματος και απεικόνισης.

**2η ΕΚΘΕΣΗ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΥ
ΞΑΝΘΙΩΤΩΝ ΦΙΛΟΤΕΛΙΣΤΩΝ
Ξάνθη 23 – 30 Ιαν. 1993**

Διοργανώθηκε από την Φιλοτελική Εταιρεία Ξάνθης και στεγάστηκε στο Δημαρχείο

της πόλης.

Η μεγάλη προσέλευση των επισκεπτών υποχρέωσε την διοργανώτρια Εταιρεία να παρατείνει την λειτουργία της μέχρι 5 Φεβρουαρίου 1993.

Τα 73 εκθέματα των 42 εκθετών που συμμετείχαν αναρτήθηκαν σε 60 πλαίσια διπλής όψευς.

Την Οργανωτική Επιτροπή αποτέλεσε το Δ.Σ. της Εταιρείας, αποτελούμενο από τους Τσαββά Νικόλαο Πρόεδρο, Μπαλατζιάν Αγκόπ Αντιπρόεδρο, Βογιατζόπουλο Μάκη Γραμματέα, Σαμαρά Ηλία Ταμία, Νικόλαο Ιωσηφίδη Έφορο, Καλαϊτζή Θεολόγο και Θεόδωρο Ρομανίδη Μέλη.

Κυκλοφόρησαν:

- α) τρεις αναμνηστικοί φάκελοι αριθμημένοι με διαφορετικές παραστάσεις και
- β) μια καρτποστάλ που δημιουργήθηκε από παλιά φωτογραφία της Ξάνθης.

Στους επισκέπτες διανεμήθηκε τετράφυλλο διαφημιστικό της Έκθεσης και ένα πεντάπτυχο φυλλάδιο με το χάρτη της Ξάνθης και παλιές έγχρωμες φωτογραφίες από τοπία και μνημεία του Νομού Ροδόπης.

Φάκελοι, καρτποστάλ και έντυπα, όλα σφραγίστηκαν με την ειδική αναμνηστική σφραγίδα που ήταν αφιερωμένη στην Έκθεση. Η έκθεση δεν είχε συναγωνιστικό χαρακτήρα.

3η ΕΚΘΕΣΗ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΥ ΝΕΩΝ "ΦΙΛΟΝ.ΠΕΜ' 93"

Μοσχάτο, 29 Μαρ.- 4 Απρ. 1993

Οργανώθηκε σε συνεργασία του Φιλοτελικού Ομίλου Όμιλο Νέων της Πνευματικής Εστίας Μοσχάτου, του Σώματος Ελλήνων Προσκόπων, της Φιλοτελικής Εταιρείας Πειραιά και του Συλλόγου "ΟΙ ΦΙΛΟΤΕΛΙΣΤΕΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ". Είχε την Αιγίδα του Δημάρχου Μοσχάτου και την συμπαραστάση του ΕΛΤΑ και της Ε.Φ.Ο.

Έλαβαν μέρος 25 εκθέτες με 16 θεματικές συλλογές γραμματοσήμων, καθώς και τρία εκθέματα φιλοτελικής φιλολογίας. Για την ανάρτηση των συλλογών χρησιμοποιήθηκαν 76 πλαίσια διπλής όψευς.

Η "ΦΙΛΟΝ.ΠΕΜ' 93" δεν είχε συναγωνιστικό χαρακτήρα. Σε όλους τους εκθέτες

δόθηκαν αναμνηστικές πλακέτες και διπλώματα.

Την Οργανωτική Επιτροπή αποτέλεσαν οι Κώστας Κορρές Πρόεδρος, Νίκος Παράδεισης Αντιπρόεδρος, Όλιβερ Στανέλλος Γραμματέας, Αλέξανδρος Ιατρίδης Οικον. Διαχειριστής, Γιάννης Ζαβόλιας, Αντώνης Στρατάκης, Παύλος Κούτσης και Νομικός Κατσουνιώτης Μέλη, Αλκιβιάδης Καλογεράς, Γεώργιος Καρατσάλης και Νομικός Καρδούλης.

Χορηγοί της έκθεσης ήταν ο Δήμος Μοσχάτου, ο ΕΛΤΑ, το Σώμα Ελλήνων Προσκόπων, η ΕΛΑΪΣ Α.Ε και η "ΒΙΝΥΛΙΟ" - Δημ. Στρατάκης.

Στο χώρο της έκθεσης, την ημέρα των εγκαινίων, χρησιμοποιήθηκε ειδική αναμνηστική σφραγίδα, με την οποία σφραγίστηκαν έγχρωμοι αναμνηστικοί φάκελοι με προσκοπική παράσταση. Κυκλοφόρησαν επίσης ένας μικρός αριθμός ιδίων φακέλων με τους προηγούμενους, οποίοι σφρα-

γίστηκαν με το χρονολογικό σήμαντρο του ταχυδρομείου Μοσχάτου Πρώτης Ημέρας λειτουργίας (29. 03. 1993), 200 αριθμημένα φυλλαράκια και ο Κατάλογος - Πρόγραμμα της Έκθεσης.

(Συνεχίζεται)

Αρ νουβό (Art nouveau = Νέα τέχνη) είναι μία καλλιτεχνική κίνηση που εμφανίστηκε στα τέλη του 19^{ου} αιώνα – αρχές 20^{ου} και στηρίζεται πάνω στην αισθητική των καμπύλων γραμμών. Είχε εφαρμογή στην αρχιτεκτονική, στη ζωγραφική και στις εφαρμοσμένες τέχνες, ιδιαίτερα τις διακοσμητικές. Εξαπλώθηκε γρήγορα και γνώρισε διεθνή ταυτόχρονη ανάπτυξη σε πολλές χώρες, όπως ΗΠΑ (Tiffany), Γερμανία (Jugendstil), Αυστρία (Sezessionstil), Κάτω Χώρες, Ιταλία, Ισπανία κλπ.

Η σπουδαιότερη και πιο αντιπροσωπευτική φυσιογνωμία αυτής της κίνησης και ο άνθρωπος που ουσιαστικά την επέβαλε ήταν ο Μοραβός Τσέχος Αλφόνς Μαρία Μυσά (1860 – 1939) (Μούχα στα Τσέχικα).

Γιός δικαστικού κλητήρα, ήταν παιδί με πολλαπλές ικανότητες και ταλέντα. Ένα από αυτά ήταν και το τραγούδι, το οποίο μάλιστα εκμεταλλεύτηκε επαγγελματικά για να αντιμετωπίσει τα έξοδα των σπουδών του στο

πανεπιστήμιο του Μπρνό, πρωτεύουσα της Μοραβίας.

Άλλη μεγάλη του αγάπη ήταν ο κλασικός χορός. Είναι πλήθος οι αναφορές για συμμετοχές του στους σημαντικότερους διαγωνισμούς χορού της Γαλλίας.

Όμως, αυτό που ήταν η ανυπέρβλητη αγάπη του ήταν η ζωγραφική. Όταν άρχισε να ζωγραφίζει δεν περπατούσε ακόμα. Από παιδάκι, κυκλοφορούσε πάντα με ένα μολύβι που του είχε κρεμάσει στο λαιμό η μητέρα του.

Ελάχιστα δυστυχώς από τα παιδικά του έργα έχουν σωθεί. Μεταξύ αυτών βρίσκεται και μία *Σταύρωση* που ζωγράφησε όταν ήταν οκτώ ετών, ικανή να καταδείξει το μέγεθος του πρώιμου ταλέντου του.

Ο Μυσά άρχισε τη σταδιοδρομία του στο Μπρνο ως ζωγράφος, ζωγραφίζοντας κυρίως θεατρικά σκηνικά. Το 1879 μετακόμισε στη Βιέννη για να δουλέψει για μια μεγάλη εταιρία θεατρικού σχεδίου, σπουδάζοντας ταυτόχρονα στην εκεί Σχολή Καλών Τεχνών.

Μουσική, Ζωγραφική, Χορός, Ρουμπίνι και Αμέθυστος: Πέντε τίτλοι από γνωστά πρόστερ του Μυσά.

Όμως το 1881 η επιχείρηση του εργοδότη του καταστράφηκε από πυρκαγιά, αναγκάζοντας το Μυσά να γυρίσει στη Μοραβία. Εκεί συνέχισε να δουλεύει ως πορτρετίστας και ζωγράφος διακοσμητής.

Σημαντική στιγμή στην καριέρα του ήταν όταν ο κόμης Κάρλ Κουεν του Μικούλοφ τον προσέλαβε για να διακοσμήσει με τοιχογραφίες το κάστρο Χρυσόβανυ Εμάχοφ. Το αποτέλεσμα ήταν τόσο εντυπωσιακό, ώστε ο κόμης του πρόσφερε εκπαιδευτική χορηγία για την Ακαδημία Καλών Τεχνών του Μονάχου.

Το 1887 συναντάμε το Μυσά στο Παρίσι, όπου συνεχίζει σπουδές και εικονογραφεί περιοδικά και διαφημίσεις.

Στα τέλη του 1894 το Théâtre de la Renaissance του Παρισιού ετοιμάζε ένα θεατρικό έργο με πρωταγωνίστρια την διάσημη Σάρα Μπερνάρ και χρειαζόταν μία αφίσα για τη διαφήμιση της παράστασης. Ο Μυσά βρέθηκε συμπτωματικό στο τυπογραφείο όπου οι αρμόδιοι είχαν προσφύγει για να την παραγγείλουν, αναζητώντας και τον καλλιτέχνη δημιουργό της. Ο Μυσά πρότεινε να την κάνει αυτός, σε λιθογραφία.

Η συμφωνία κλείστηκε και σε δύο εβδομάδες η διαφημιστική αφίσα κατέκλυσε τους δρόμους της πόλης, σημειώνοντας απίστευτη επιτυχία. Μέσα σε μία νύχτα όλο το Παρίσι μιλούσε για τον καλλιτέ-

Πριγκίτσα Γακύνθη, Ζωδιακός κύκλος. Κοινή έκδοση Τσεχίας-Αυστρίας για τα 150 χρόνια από τη γέννηση του Μυσά.

Ζωδιακός κύκλος. Κοινή έκδοση Τσεχίας-Αυστρίας για τα 150 χρόνια από τη γέννηση του Μυσά.

Η Σάρα Μπερνάρ ως Γκιςμόντα στο θέατρο του Παρισιού το 1894

χνη δημιουργό της και για το νέο πανέμορφο καλλιτεχνικό ύφος που αναδείκνυε. Η Μπερνάρ ενθουσιάστηκε τόσο πολύ από την καλλιτεχνική, όσο και από την εμπορική επιτυχία της αφίσας, ώστε έκλεισε συμβόλαιο έξι χρόνων με τον Μυσά.

Έκτοτε η εξέλιξη του Μυσά υπήρξε ραγδαία. Ο Μοραβός καλλιτέχνης δέχεται παραγγελίες, σχεδιάζει, ζωγραφίζει και εικονογραφεί μία απίστευτα μεγάλη κλίμακα και ποικιλία αντικειμένων, όπως πίνακες, αφίσες, διαφημίσεις, βιβλία, κο-

σμήματα, χαλιά, ταπετσαρίες, θεατρικά σκηνικά, γραμματόσημα, χαρτονομίσματα, κρατικά έγγραφα... Το σύνολο της δουλειάς του χαρακτηρίζεται από το ίδιο ύφος, αυτό που αρχικά ονομάστηκε "ύφος Μυσά" και αργότερα έγινε γνωστό ως "Αρ νουβό".

Η διεθνής καταξίωση του "ύφους Μυσά" ήρθε στην Παγκόσμια Έκθεση του Παρισιού του 1900, όταν χιλιάδες επισκέπτες από όλο τον κόσμο θαύμασαν τη διακόσμηση που είχε κάνει στο περίπτερο της Βοσνίας και Ερζεγοβίνης και σε ένα τμήμα του περιπτέρου της Αυστρίας.

Βασικά χαρακτηριστικά των έργων του Μυσά είναι τα πλούσια απαλά παστέλ χρώματα, οι όμορφες και υγιείς νέες γυναίκες με τα νεοκλασικά φορέματα, και τα λουλούδια που συχνά στεφανώνουν τα γυναικεία κεφάλια.

Μερικά από τα γραμματόσημα σχεδίασης Μυσά. Πρώτο από αυτά ο γνωστός Πύργος της Πράγας.

Τον Ιούνιο του 1906 ο Μυσά έφυγε με τη δεύτερη γυναίκα του -που μόλις παντρεύτηκε- για τις ΗΠΑ, προσδοκώντας να κερδίσει χρήματα. Μέσα στους σκοπούς του ήταν και η χρηματοδότηση των εθνικιστικών του σχεδίων. Ήθελε να αποδείξει στους συμπατριώτες του ότι η συχνή απουσία του από την πατρίδα και η ανάδειξή του ως διεθνούς κύρους προσωπικότητας δεν σήμαινε από έπαψε να

νο. Αλλά και το έργο του Μυσά, με την άνοδο του φασισμού και του σλαβικού εθνικισμού στα τέλη του 1930, οδηγήθηκε στη καταδίκη ως "αντιδραστικό". Όταν ο Γερμανικός στρατός μπήκε στην Τσεχοσλοβακία την άνοιξη του 1939, ο Μυσά ήταν από τους πρώτους που συνελήφθησαν από την Γκεστάπο, κυρίως διότι ήταν μασόνος. Κατά τη διάρκεια της ανάκρισης ο 78χρονος καλλιτέχνης αρρώστη-

Ενάριθμα επρακτέα και άλλα γραμματόσημα, επίσης σχεδίασης Μυσά

είναι πατριώτης.

Επιστρέφοντας το 1910 στην Τσεχία, εγκαταστάθηκε στην Πράγα, όπου διακόσμησε το Θέατρο Καλών Τεχνών, μέρος του Δημαρχείου και άλλα μνημειακά κτήρια της πόλης.

Με το τέλος Α' Παγκόσμιου Πόλεμου και την ανεξαρτησία της χώρας, ο Μυσά ανέλαβε την σχεδίαση των νέων γραμματοσήμων, μεταξύ των οποίων και την Α' έκδοση του Πύργου της Πράγας. Φιλοτέχνησε επίσης χαρτονομίσματα και κυβερνητικά έγγραφα.

Το κίνημα της Αρτ Νουβό από τη δεκαετία του 1930 άρχισε να θεωρείται ξεπερασμέ-

σε από πνευμονία. Αν και τελικά αφέθηκε ελεύθερος, δεν κατάφερε να αναρρώσει. Πέθανε στην Πράγα στις 14 Ιουλίου 1939 από λοίμωξη των πνευμόνων και το σώμα του ρίχτηκε σε ομαδικό τάφο.

Μετά την απελευθέρωση του αφιερώθηκε αναμνηστικά πλάκα στο νεκροταφείο Vyšehrad (Βίσεχραντ) της Πράγας, όπου αναπαύονται διακεκριμένες προσωπικότητες της Τσεχίας, όπως συν-

θέτες, ζωγράφοι, γλύπτες, πολιτικοί και επισημόνες.

Επίσης, μία γαλλόφωνη μασονική στοά της Πράγας φέρει το όνομά του.

Ένα από τα πολλά χαρτονομίσματα που φιλοτέχνησε ο μεγάλος Μοραβός καλλιτέχνης

Όταν ο Μποστταντζόγλου γελιογραφούσε με "γραμματόσημα"!

Δύο "φιλοτελικές" γελιογραφίες του "Μποστ" που σατιρίζουν γεγονότα άλλων εποχών, αλλά που ταυτόχρονα είναι απόλυτα ταιριαστές με τη σημερινή επικαιρότητα. Αναφέρονται στις προσπάθειες του Παναγιώτη Κανελλόπουλου να λάβει δάνειο από τη Γερμανία για τις ανάγκες της Ελλάδας!

(Από τα αναγραφόμενα πάνω στα γραμματόσημα).

1. Γραμματόσημο 10 λεπτών. Τουριστικών. Με οδόντας μυτερούς. Η Ελλάς δίδει τον δίσκον εις τον Παναήν (Κανελλόπουλο) να πάγη εις τα Μέγαρα και να βγάλη το φίδι από την τρύπαν.

Των 20 λεπτών της αυτής σειράς είναι όμοιο με το ανωτέρω και φέρει ευδιάκριτα τις φράσεις: Εγεννήθην το 1402. Ζητιανεύω το 1960.

(Το μαιανδρικό κείμενο λέει):

*Πάρε το δύσκο τούτονε που γράφη τ' όνομά μου
Και πες τους να σου δόσουναι να φάναι τα πεγδιά μου
Κε παρακάλα Παναή με δάκρηρα στα μάτια
Κτηπόν αράδα μέγαρα κε μπένον εις παλάτια
Πήτε-μπίτε, μπήτε βγήτε κι εν ανάγκη σσαναμπήτε
Κι αν δεν λάβετε των μάρκων αποκεί μην ξεκολείτε*

2. Έλλην μποντοπόρος επιβαίων πενταετούς σχεδιάς, πάει για σίγουρο πνίξιμο. Γύρω-γύρω υπάρχει εύθυμο τραγουδάκι της περιοχής του Μασσάου:

*Πάμε στο άγνωστο για μάρκα, με ελπίδα, Να ζητιανεύουμε σε τόπους μακρινούς
Να ορθοποδήσουμε πριν έρθει η καταιγίδα Και αμνηστεύουμε κε άλλους Γερμανούς
Σχίσον πλοίον τας θαλάσας Εις την Μπον να είμαι φτάσας
Σκίσον τα νερά προπέλαι, Αραχνιάσαν αι μασέλλε*

Χριστουγεννιάτικες βινιέτες ενάντια στη φυματίωση

Στις αρχές του 20ου αιώνα η φυματίωση θέριζε. Ούτε η στρεπτομυκίνη υπήρχε ακόμα, ούτε άλλο αποτελεσματικό φάρμακο. Οι απώλειες ήταν τεράστιες ιδιαίτερα μεταξύ των φτωχών στρωμάτων, με τα περισσότερα θύματα να είναι παιδιά.

Το 1903, ένας

ταχυδρομείου όσο και από το βασιλιά Χριστιανό Θ' της Δανίας.

Τον επόμενο χρόνο 1904, η πρώτη χριστουγεννιάτικη βινιέτα παγκοσμίως ήταν γεγονός. Απεικόνιζε τη βασίλισσα της Δανίας Λουίζα του Έσε-Κάσελ με τη λέξη Julen

Η πρώτη στον κόσμο χριστουγεννιάτικη βινιέτα του 1904 απεικόνιζε τη βασίλισσα της Δανίας. Δεξιά βινιέτα του 1927 με το πορτρέτο του Einar Holbøll, του ανθρώπου που την επινόησε.

Δανός ταχυδρομικός υπάλληλος, ο Einar Holbøll, ευαισθητοποιημένος από αυτή τη θλιβερή κατάσταση, κατέβασε μία ιδέα, την οποία υπέβαλε αμέσως στη διεύθυνση των ταχυδρομείων. Πρότεινε να δημιουργηθεί ένα πρόσθετο γραμματόσημο-βινιέτα που θα μπαίνει στη χριστουγεννιάτικη αλληλογραφία. Τα χρήματα που θα συγκεντρώνονται θα χρησιμοποιούνται για βοήθεια των άρρωστων παιδιών με φυματίωση. Το σχέδιο κρίθηκε ενδιαφέρον και εγκρίθηκε άμεσα, τόσο από τον διευθυντή του

Έμιλι Μπίσελ. Εισήγε τις χριστουγεννιάτικες βινιέτες στις ΗΠΑ

(Χριστούγεννα). Η τιμή της ορίστηκε σε 0.02 DKK και τον πρώτο χρόνο πουλήθηκε σε πάνω από 4 εκατομμύρια τεμάχια. Ήταν τόσο μεγάλη η επιτυχία της ιδέας της Holbøll, ώστε με τα κεφάλαια που συγκεντρώθηκαν μόνο τα πρώτα έξι χρόνια χτίστηκε ένα σανατόριο.

Το 1907, η Αμερικανίδα ακτιβίστρια Emily Bissell, μόλις πληροφορήθηκε για τις βινιέτες της Δανίας, κινητοποιήθηκε άμεσα, και τον ίδιο χρόνο η πρώτη χριστουγεννιάτικη βινιέτα των ΗΠΑ έγινε γεγονός. Στην αρχή την ενστερνίστηκαν οι

Χριστουγεννιάτικες βινιέτες ΗΠΑ ετών 1906, 1908, 1916 και 1925

Βινιέτες Χριστουγέννων που κυκλοφόρησαν τα Ες Ες στην κατακτημένη Δανία

πολιτείες Delaware (από όπου η Bissel καταγόταν), Φιλαδέλφεια και Πενσυλβανία.

Τον επόμενο χρόνο δημιουργήθηκε ένα εθνικό πρόγραμμα με πρωτοβουλία της Εθνικής Εταιρείας για τη Μελέτη και Πρόληψη της Φυματίωσης (NASPT) και του Αμερικανικού Εθνικού Ερυθρού Σταυρού. Οι δύο οργανώσεις διαχειρίζονταν εξ ημισείας τα έσοδα των βινιέτων, η τιμή πώλησης των οποίων ήταν 1 σεντ. Το σλόγκαν που συνόδευε την πώλησή τους ήταν "Αυτές οι βινιέτες δεν θα μεταφέρουν κανένα γράμμα, όμως κάθε γράμμα θα τις μεταφέρει".

Χριστουγεννιάτικες βινιέτες Τσεχοσλοβακίας

"ΑΓΟΡΑΣΤΕ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΕΣ ΒΙΝΙΕΤΕΣ ΠΟΛΕΜΕΙΣΤΕ ΤΗ ΦΥΜΑΤΙΩΣΗ"
Διαφημιστική κάρτα, ΗΠΑ 1924

Η πρακτική που επινόησε η Δανία και ακολούθησαν οι ΗΠΑ, με τον καιρό βρήκε εφαρμογή σε αρκετές χώρες. Όχι όμως και στην Ελλάδα.

Με την ανακάλυψη της στρεπτομυκίνης μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο το πρόβλημα της φυματίωσης άρχισε σε μεγάλο βαθμό να εκλείπει. Ωστόσο, πολλές χώρες εξακολούθησαν να χρησιμοποιούν βινιέτες στη χριστουγεννιάτικη αλληλογραφία, για άλλους φιλανθρωπικούς σκοπούς. Η Δανία, η πρωτοπόρος, είναι μία από αυτές. Δεν σταμάτησε ποτέ να τις εκδίδει και να τις χρησιμοποιεί μέχρι τις μέρες μας.

Λ. Τ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ-ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Ως γνωστόν, το Σπίτι του Χορού της ΔΟΡΑ ΣΤΡΑΤΟΥ, Σχολείου 8, Πλάκα, διοργανώνει κάθε Πέμπτη στις 8 μμ., διαλέξεις σχετικές με το χορό. Την Πέμπτη, 13/01/2011, ομιλητής θα είναι ο Παντελής Λεούσης, με θέμα "Το ταγκό και η ιστορία του μέσα από τα γραμματόσημα", με ταυτόχρονη οπτική και ακουστική ψηφιακή υποστήριξη. Η ομιλία αποτελεί επανάληψη αυτής που είχε δοθεί στο Ταχυδρομικό και Φιλοτελικό Μουσείο της Αθήνας την 19/01/2010. Είσοδος ελεύθερη.

”Εγώ είμαι εγώ, Ευζωνάκι γοργό...”

Χρόνια τώρα συνηθίσαμε να βλέπουμε τους ευζώνους μας να φρουρούν το μνημείο του Άγνωστου Στρατιώτη της Πλατείας Συντάγματος, να τους καμαρώνουμε στη θεαματική αλλαγή φρουράς, στις εθνικές παρελάσεις. Όμως αυτό το ολιγάριθμο στις μέρες μας στρατιωτικό σώμα δεν ήταν πάντα για επιδείξεις, παράτες και σκοπιές, ούτε αθηναϊκή τουριστική ατραξιόν. Ο ρόλος τους δεν ήταν συμβολικού χαρακτήρα όπως σήμερα. Οι στρατιώτες της Προεδρικής Φρουράς, ή “τσολιάδες”, όπως είναι επίσης γνωστοί, ήταν τάγματα με ιστορική δράση, σύμβολα γενναιότητας για τον ελληνικό λαό.

Η πρώτη εμφάνιση ευζώνων έγινε το 1823, όταν κατά την περίοδο του Αγώνα συγκροτήθηκαν 6

από –κυρίως- ορεσίβιους εθελοντές, υπαξιωματικούς ή οπλίτες, με αποστολή τους τη φύλαξη της μεθορίου. Στην αρχή τα τάγματα ήταν τέσσερα. Ένα χρόνο μετά, το 1868, προστέθηκε σε κάθε ένα από αυτά και πέμπτος λόχος.

Το σπουδαιότερο κομμάτι της ιστορίας τους ήταν οι Βαλκανικοί Πόλεμοι, η Μικρασιατική Εκστρατεία, αλλά και οι δύο Παγκόσμιοι Πόλεμοι. Οι ευζώνες ήταν παρόντες επίσης σε όλες τις άλλες ένοπλες συγκρούσεις του 20ου αιώνα. Η ηρωική και ένδοξη δράση τους συνέβαλε σε πολλές ελληνικές πολεμικές επιτυχίες, με αποτέλεσμα να λάβουν στη συνείδηση του ελληνικού λαού την εικόνα ηρώων.

Το 1914, συγκροτήθη-

Η φουσανέλα, η επίσημη στολή των ευζώνων, ήταν ανδρικό παραδοσιακό ένδυμα στα Βαλκάνια. Μέχρι την δεκαετία του 1890 φοριόταν και στην Ελλάδα.

λόχοι, από τους οποίους μόνο ο ένας χρησιμοποίησε τη φουσανέλα, την εθνική στολή. Μετά την απελευθέρωση, από το 1833 έως το 1854, συγκροτήθηκαν 10 τάγματα ακροβολιστών και οροφυλάκων. Από τα τάγματα αυτά, μόνο ο πρώτος λόχος αποτελείτο από εύζωνες.

Ευζωνικά τάγματα, οργανωμένα αποκλειστικά από τσολιάδες, δημιουργήθηκαν το 1867, αρχικά

κε μία ιδιαίτερη μονάδα ευζώνων ως φρουρά των ανακτόρων. Ο τίτλος αυτό άλλαξε αρκετές φορές, ανάλογα με τις πολιτικές αλλαγές στη χώρα. Ονομάστηκε Ανακτορική Φρουρά, Φρουρά Σημείας, Φρουρά Μνημείου Άγνωστου Στρατιώτη, Βασιλική Φρουρά. Τέλος, από το 1974, μετά τη κατάρρευση της δικτατορίας των Συνταγματαρχών, πήρε το όνομα Προεδρική

Οι μακεδονομάχοι Δ. Καρατάσος και Καπετάν Κώτας με φουσανέλα

Φρουρά.

Μία από τις λαμπρότερες σελίδες στην ιστορία των ευζώνων γράφτηκε κατά τη διάρκεια της Μικρασιατικής Εκστρατείας, όταν το 5/42 Σύνταγμα Ευζώνων έδρασε με ιδιαίτερη αποτελεσματικότητα κατά τις πρώτες στρατιωτικές επιχειρήσεις. Αλλά και μετά την κατάρρευση του ελληνικού μετώπου, τον Αύγουστο του 1922, και παρά την αποσύνθεση του ελληνικού στρατού, κατάφερε να φτάσει απολύτως συντεταγμένο στον Τσεσμέ, από όπου και διαπεραιώθηκε στο νησί της Χίου. Διοικητής του ήταν ο Νικόλαος Πλαστήρας.

Μελανό σημείο στην κατά τα άλλα ένδοξη ιστορία των ευζώνων ήταν η συνεργασία τους με τις γερμανικές δυνάμεις κατοχής κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Τα συγκεκριμένα τάγματα ευζώνων είχαν συγκροτηθεί με αποφάσεις της κατοχικής κυβέρνησης Ράλλη. Η δυσσαρέσκεια του ελληνικού λαού γι' αυτή τη δραστηριότητα εκφράστηκε με τον απαξιωτικό όρο "γερμανοτσολιάδες". Αυτό το γεγονός υπήρξε και η αιτία για τη διάλυσή τους μετά την απελευθέρωση, το 1944. Έκτοτε, οι ευζώνες έχουν το ρόλο όπως τον γνωρίζουμε σήμερα: αποστολές τελετουργικού χαρακτήρα.

Εκτός από τη φύλαξη του Μνημείου του Άγνωστου Στρατιώτη, του Προεδρικού Μεγάρου και της πύλης του στρατοπέδου της Προεδρικής Φρουράς, υποχρεώσεις των ευζώνων είναι:

Η επίσημη έπαρση και υποστολή της ελληνικής σημαίας στον Ιερό Βράχο της Ακρό-

Ν. Πλαστήρας, ο "Μαύρος Καβαλλάρης", Διοικητής του Σώματος των Ευζώνων

πολης που πραγματοποιείται κάθε Κυριακή.

- Η απόδοση τιμών στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και σε αρχηγούς ξένων κρατών.

- Η απόδοση τιμών στους πρεσβευτές ξένων κρατών κατά τη διάρκεια επίδοσης διαπιστευτηρίων στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας.

- Η συνοδεία του Αγίου Φωτός από τα Ιεροσόλυμα στην Αθήνα, κάθε Μεγάλο Σάββατο.

- Η συμμετοχή τμήματος ευζώνων την 25η Μαρτίου κάθε έτους στις εορταστικές εκδηλώσεις της αμερικάνικης ομογένειας, με παρέλαση στην 5η Λεωφόρο της Νέας Υόρκης.

- Συμμετοχή στους εορτασμούς της επετείου για την έξοδο του Μεσολογγίου με συνοδεία της εικόνας.

- Παρέλαση στην κεντρική λεωφόρο της πόλης των Ιωαννίνων για τις εορτές των απελευθέρωσης της πόλης.

Η "φουστανέλα" (με τη γενική της ονομασία)

που φορούν οι άνδρες της Προεδρικής Φρουράς, και που τους έχει καταστήσει παγκοσμίως γνωστούς, σχεδιάστηκε πάνω στα πρότυπα της

λαϊκής εθνικής φορεσιάς που φορούσαν οι αγωνιστές του '21. Η ενδυματολογική πρωτοτυπία της, τα εντυπωσιακά χρώματα, σε συνδυασμό με το ανάστημα των επιλεγμένων και άριστα εκπαιδευμένων ανδρών, έχουν καταστήσει τους ευζώνες παγκόσμια γνωστούς.

Η στολή τους έχει πλήθος επί μέρους στοιχεία, πολλά από τα οποία θεωρούνται συμβολικά, όπως π.χ. οι δίπλες της λευκής φουστανέλας. Είναι 400, όσα και τα χρόνια της

Οι ευζώνοι ήταν παρόντες σε όλους τους αγώνες του έθνους, μέχρι το 1944 που διαλύθηκαν,

Τουρκοκρατίας. Κανείς βέβαια δεν κάθισε να τις μετρήσει για να βεβαιωθεί για του λόγου το αληθές!

Άλλα στοιχεία της επίσημης ευζωνικής στολής είναι:

- Το καπέλο (φάριο ή φάρεο), τσόχινο, κόκκινου χρώματος, με μαύρη μεταξωτή φούντα και με το εθνόσημο στη θέση του μετώπου.

- Το πουκάμισο, λευκού χρώματος και με χαρακτηριστικά μεγάλο άνοιγμα μανικιών.

- Το γιλέκο (φέρμελη), δύσκολο στην κατασκευή του, με

Εύζωνος φρουρός μπρος στην βασιλική έπαυλη του διαδόχου, στο Τατόι

καρφιά. Είναι αυτά που παράγουν τον επιβλητικό ήχο κατά το βηματισμό ενός εύζωνα. Οι μαύρες φούντες στις οποίες καταλήγουν οι μύτες των τσαρουχιών θεωρείται ότι αρχικά έκρυβαν μικρά κοφτερά αντικείμενα για τις μάχες "σώμα με σώμα".

- Οι δερμάτινες φυσιογιοθήκες.

Η επίσημη ευζωνική στολή χρησιμοποιείται μόνο τις Κυριακές ή κατά τη διάρκεια εθνικών εορτών. Τις υπόλοιπες μέρες φέρουν την καθημερινή ευζωνική ενδυμασία, οπότε αν

Χειμερινή και θερινή στολή ευζώνων

μοτίβα λαογραφικής σημασίας κεντημένα με λευκά και επίχρυσα νήματα.

- Οι κάλτσες, λευκές, μάλλινες, δύο σε κάθε πόδι. Στηρίζονται στη μέση του εύζωνα, κάτω από τη φουστάνελα, με τη βοήθεια δερμάτινων "ζαρτιέρων" (ανάσπαστοι).

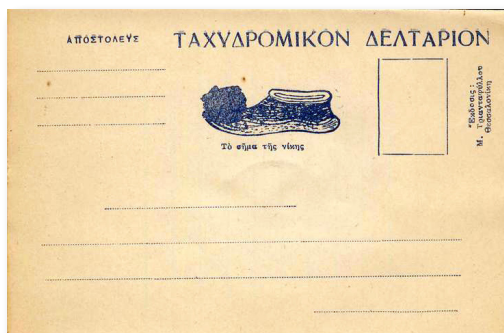
- Οι καλτσοδέτες, μαύρου χρώματος, από μετάξι.

- Τα τσαρούχια, κόκκινου χρώματος, κατασκευασμένα από δέρμα, βάρους περίπου τριών κιλών το καθένα. Στην κάθε σόλα φέρουν καρφωμένα περίπου 60

το λευκό πουκάμισο, η φέρμελη και η φουστάνελα αντικαθίστανται από τον ντουλαμά, τη χαρακτηριστική στολή των αγωνιστών του Μακεδονικού Αγώνα (σκούρου μπλε χρώματος το χειμώνα, ανοικτού καφέ το καλοκαίρι).

Σε εθιμοτυπικές εκδηλώσεις της Προεδρικής Φρουράς, ορισμένοι εύζωνες φέρουν τις παραδοσιακές στολές της Κρήτης και του Πόντου, ως αναγνώριση της συμβολής αυτών των περιοχών στους εθνικούς αγώνες.

Π. Λεούσης

Το κάθε τσαρούχι ζυγίζει περίπου τρία κιλά!

Αχ! Αυτό το πλάνο...

Πλάνο εκθέματος του πολυβραβευμένου Βέλγου Luc van Bogaert

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ

1. ΠΡΟΕΛΕΥΣΗ
 - 1.1. Πρώτες εξελίξεις
 - 1.2. Η πρώτη αξιοποιήσιμη ατμομηχανή
2. ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΗΣ ΑΤΜΟΜΗΧΑΝΗΣ
 - 2.1. Η ατμομηχανή
 - 2.1.1. Τραίνα με ατμομηχανές
 - 2.2. Ηλεκτρική μηχανή
 - 2.2.1. Ηλεκτρική αυτοκινητάμαξα
 - 2.3. Κίνηση με ντίζελ
 - 2.3.1. Μηχανή ντίζελ
 - 2.3.2. Τραίνο ντίζελ
 - 2.3.3. Αυτοκινητάμαξα ντίζελ
 - 2.4. Πρόσφατες βελτιώσεις
 - 2.4.1. Μονοτρόχιος σιδηρόδρομος
 - 2.4.2. Στροβιλοφόρος υπερσυμπιεστής (τούρμπο)
 - 2.4.3. Αερότριαινο
3. ΒΑΓΟΝΙΑ
 - 3.1. Βαγόνια επιβατών
 - 3.2. Βαγόνια εμπορευμάτων
 - 3.3. Ταχυδρομικά βαγόνια
 - 3.4. Βυτιοφόρα βαγόνια
 - 3.5. Νοσοκομειακά βαγόνια
 - 3.6. Ειδικά βαγόνια
4. ΥΠΟΔΟΜΗ
 - 4.1. Οι ράγες
 - 4.1.1. Τμήματα μιας γραμμής
 - 4.1.2. Κατασκευή των ραγών
 - 4.2. Περιγραφή των σημάτων
 - 4.2.1. Σήματα σιδηροδρόμων
 - 4.2.2. Οδικά σήματα
 - 4.3. Συντήρηση
 - 4.4. Σήραγγες, γέφυρες, οδογέφυρες
 - 4.5. Κτήρια σιδηροδρόμων
5. ΧΡΟΝΙΚΟΙ ΣΤΑΘΜΟΙ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ
 - 5.1. Διάνοιξη και εγκαινίαση γραμμής
 - 5.2. Ιωβηλαίο μιας γραμμής ή ενός τμήματος
 - 5.3. Ατυχήματα σιδηροδρόμων
 - 5.4. Γραμμές για ειδικές περιπτώσεις
6. ΕΙΔΙΚΑ ΤΜΗΜΑΤΑ
 - 6.1. Θαλάσσιες γραμμές, καλωδιακά τραίνα, οδοντωτοί σιδηρόδρομοι, τραίνα σε βιομηχανίες και λιμάνια, ορεινές γραμμές
7. ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ
 - 7.1. Προσωπικό σε τραίνα και σταθμούς
8. ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ
 - 8.1. Συνέδρια και διασκέψεις
 - 8.2. Χρονοδιαγράμματα
 - 8.3. U.I.C.
9. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ
 - 9.1. Σιδηροδρομικός τουρισμός
 - 9.2. Σιδηρόδρομοι και ταχυδρομική υπηρεσία
10. ΧΟΜΠΙ
 - 10.1. Παιχνίδια, σχέδια και μινιατούρες

Η πρωτοχρονιάτικη συναυλία της Φιλαρμονικής της Βιέννης

Εκατομμύρια μουσικόφιλοι σε όλο τον κόσμο περιμένουν κάθε χρόνο να απολαύσουν στην τηλεόραση την πρωτοχρονιάτικη συναυλία της Φιλαρμονικής της Βιέννης. Είναι μια νότα χαράς και αισθητικής απόλαυσης που για πολλούς αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι αυτής της γιορτινής ημέρας.

Η παράδοση της πρωτοχρονιάτικης συναυλίας -όπως τη γνωρίζουμε σήμερα- αρχίζει στα πιο σκοτεινά χρόνια της αυστριακής ιστορίας, στα 1939. Τότε που η Αυστρία είχε προσαρτηθεί βίαια στη Γερμανία του Χίτλερ και ο λαός υπέφερε. Όμως για τη χώρα που ανέδειξε ένα Μότσαρτ, ένα Χάιντν, τη δυναστεία των Στράους και μία ακόμα

κε στις 31 Δεκεμβρίου 1939, στην Grossen Musikvereinsaal, υπό τη διεύθυνση του Κλέμενς Κράους (1893-1954). Ωστόσο, η

πραγματική πρώτη, επίσημη “Πρωτοχρονιάτικη συναυλία” με σκοπό τον εορτασμό του καινούργιου χρόνου πραγματοποιήθηκε το Γενάρη του 1941. Έκτοτε συνεχίστηκε ασαμάπτητα. Δεν διακόπηκε ούτε στα πιο δύσκολα χρόνια του πολέμου, όπως π.χ. το 1945. Διεθυντής ορχήστρας παρέμεινε πάντα ο Κλέμενς Κράους, μέχρι το θάνατό του, το 1954. Μόνη εξαίρεση δύο ενδιάμεσα χρόνια, όταν οι σύμμαχοι του απαγόρευσαν τη διεύθυνση.

Ποιός θα διαδεχόταν τον Κράους στο απαιτητικό πόντιουμ της Φιλαρμονικής της

Δύο εκδόσεις προς τιμή ετετειών της Φιλαρμονικής της Βιέννης

Ζούμπιν Μέτα, Λόριν Μάαζελ και Μάρις Γιάνσονς: Τρία ιερά τέρατα της μαπαγκέτας. Τα Αυστριακά Ταχυδρομεία τους τίμησαν με γραμματόσημα που έχουν τίτλο “Πρωτοχρονιάτικη Συναυλία, Φιλαρμονική της Βιέννης”

ατέλειωτη σειρά άξιων συνθετών, η μουσική είναι πρωταρχική ανάγκη, συστατικό στοιχείο της ίδιας της ζωής τους.

Τα έργα που εκτελέστηκαν σ' αυτή την πρώτη πρωτοχρονιάτικη “έκτακτη συναυλία” -όπως ονομάστηκε- ήταν αποκλειστικά συνθέσεις των Στράους, πατέρα και γιού. Δόθη-

Βιέννης; Ύστερα από πολλές σκέψεις και διαβουλεύσεις, η λεπτολόγα διοίκηση επέλεξε τον Βίλι Μποςκόβσκι (1909-1991). Επιτυχημένη επιλογή, καθώς ο Μποςκόβσκι διεύθυνε την ορχήστρα με ιδιαίτερη επιτυχία επί 15 ολόκληρα χρόνια (1955-1979), συμβάλλοντας σημαντικά στην άνοδο της φήμης

της παγκοσμίως.

Το 1959 σηματοδότησε μία νέα εποχή για τα "Πρωτοχρονιάτικα κοντσέρτα". Άρχισε η μετάδοσή τους από την τηλεόραση, με αποτέλεσμα αυτή η μουσική εορταστική εκδήλωση των Αυστριακών να αναδειχθεί σε παγκόσμιο μουσικό γεγονός.

Με την αποχώρηση από την ορχήστρα του Willi Boskovsky το 1980, η διοίκηση της

Όλα μεγάλα ονόματα, με πολλές περγαμηνές και μεγάλη καλλιτεχνική αξία.

Τα τελευταία χρόνια οι μάστοροι που μετακλήθηκαν για τα πρωτοχρονιάτικα κοντσέρτα ήταν οι Ρικάρντο Μούτι (2004), Λόριν Μάζελ (2005), Ζούμπιν Μέτα (2006), Franz Welser-Mös (2007), Georges Prêtre (2008), Daniel Barenboim (2009), Franz Welser-Möst (2010). Ο ίδιος έχει προγραμματιστεί να

Νικόλαους Χάρννοκουρτ, Σέιγι Οζάουα και Χέρμπερτ φον Κάραγιαν.

Τρεις ακόμα από τους κορυφαίους διευθυντές ορχήστρας που διέυθυναν πρωτοχρονιάτικα κοντσέρτα.

Φιλαρμονικής της Βιέννης πήρε τη μεγάλη απόφαση. Ενώ οι μέχρι τότε μάστοροι κέρδιζαν σε φήμη και αναγνώριση με την πρόσληψή τους στη Φιλαρμονική της Βιέννης, τώρα θα έβαζε στο πόντιουμ της φημισμένης ορχήστρας ένα όνομα διεθνούς φήμης που θα πρόσθετε στη δόξα της ορχήστρας. Σαν τέτοιο επέλεξαν τον Λόριν Μάζελ (1981-1986). Ο διάσημος Maazel πρόσφερε ότι ακριβώς οι Βιεννέζοι προσδοκούσαν, δικαιώνοντας την επιλογή του κατά περίτρανο τρόπο.

Τον Maazel διαδέχτηκε ο πολύς Χέρμπερτ φον Κάραγιαν (1987, από παππού Έλληνα, Καραγιάννη). Ακολούθησαν οι Κλάουντο Αμπάντο, Κάρλος Κλάιμπερ, Ζούμπιν Μέτα, Ρικάρντο Μούτι, Λόριν Μάζελ και πάλι, Νικόλαους Χάρννοκουρτ, Σέιγι Οζάουα.

διευθύνει και τη συναυλία της πρωτοχρονιάς του 2011.

Όσοι δεν έτυχε να παρακολουθήσετε την Πρωτοχρονιάτικη Συναυλία της Φιλαρμονικής της Βιέννης, κάντε το την προσεχή χρονιά. Αναμεταδίδεται κάθε χρόνο από την NET λίγο πριν το μεσημέρι. Η μεγαλοπρέπεια της αίθουσας με τον υπέροχο λουλουδιασμένο διάκοσμο, η μαγεία των ήχων που αναδίδει η σπουδαία ορχήστρα, ο συχνός συνδυασμός μουσικής, μπαλέτου και πλάνων της αυτοκρατορικής Βιέννης, όλα εγγυώνται μια δίωρη μυσταγωγία, μία ανάταση ψυχής. Όσο για το ρεπερτόριο; Βαλς, μαζούρκες, πόλκες... Μουσική ανάλαφρη, γεμάτη ζωντάνια, χαρούμενη... Δοκιμάστε το!

Ρικάρντο Μούτι, ο Ιταλός διευθυντής ορχήστρας που διέυθυνε τη συναυλία του 2004.

Π. Λεούσης

Η Λεγεώνα των Ξένων

Η Λεγεώνα των Ξένων είναι γαλλικό μισθοφορικό στρατιωτικό σώμα στην υπηρεσία της Γαλλίας, με πεδίο δράσης εκτός των γαλλικών συνόρων. Συστήθηκε για τις ανάγκες του πολέμου στην Αλγερία από τον Γάλλο Υπουργό Στρατιωτικών Ζαν Σουλτ, άλλοτε στρατάρχη του Βοναπάρτη το 1831, επί βασιλείας του Λουδοβίκου Φιλίππου. Η επάνδρωσή της γίνεται με ξένους εθελοντές, διαφόρων εθνικοτήτων, για περίοδο τουλάχιστο πέντε ετών. Οι αξιωματικοί είναι κατά κανόνα Γάλλοι, εκτός εξαιρετικών περιπτώσεων. Σε όσους κατατάσσονται στη Λεγεώνα δεν ζητείται να δηλώσουν την πραγματική τους ταυτότητα.

Οι περισσότεροι από τους λεγεωνάριους είναι άνθρωποι που, για διάφορους λόγους, διώκονται στη χώρα τους. Είναι φυσικό επομένως, σε ένα σώμα που περιλαμβάνει φυγάδες, φυγόδικους, ακόμα και εγκληματίες κάθε είδους, να χρειάζεται ειδική εκπαίδευση για να αποτελέσει ενιαίο και πειθαρχημένο στρατιωτικό σύνολο. Γι' αυτό και είναι γνωστή, όσο και παροιμιώδης, η σιδερένια πειθαρχία και η σκληρότητα της εκπαίδευσης των ανδρών της Λεγεώνας των Ξένων, που συχνά φτάνει μέχρι την απανθρωπιά.

Είναι πλήθος οι πολεμικές επιχειρήσεις στις οποίες έλαβε μέρος η Λεγεώνα των Ξένων. Η πρώτη έγινε τον Απρίλιο του 1832 στην Αλγερία, όπου και εγκαταστάθηκε η έδρα της Λεγεώνας για μεγάλο χρονικό διάστημα. Από το 1835 έως το 1939 πολέμησε στην Ισπανία, στο πλευρό της βασιλίσσας

Ισαβέλας, εναντίον του διεκδικητή του θρόνου Ντον Κάρλος και των Βάσκων οπαδών του. Οι απώλειες αυτού του πολέμου ήταν τραγικές για τη Λεγεώνα. Από τους 5.000 άνδρες που είχαν ξεκινήσει, απέμειναν μόνο 500. Σε αυτό τον πόλεμο η Λεγεώνα απέκτησε το έμβλημα "Honneur et Fidelité" (Τιμή και Πίστη) που την ακολουθεί μέχρι σήμερα.

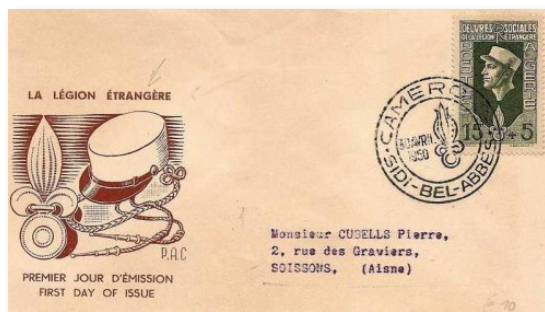
Μετά από αυτές τις απώλειες, η Λεγεώνα των Ξένων αναδιοργανώθηκε και έκτοτε χρησιμοποιήθηκε σε όλες τις υπερπόντιες επιχειρήσεις της Γαλλίας, όπως στα 1854-56 που πήρε μέρος στον πόλεμο της Κριμαίας, το 1859 που πολέμησε στη Ματζέντα της Ιταλίας εναντίον των Αυστριακών, στα 1970 που στάλθηκε στο Μεξικό για να στηρίξει το βασιλιά Μαξιμιλιανό, όπου διακρίθηκε στη μάχη του Καμερόνε

(30 Απριλίου 1863).

Το 1870 η Λεγεώνα πολέμησε στο πλευρό του τακτικού στρατού του Ναπολέοντα Γ' εναντίον των Πρώσων.

Στα χρόνια του Α' Παγκόσμιου πολέμου πολέμησε στο πλευρό του γαλλικού στρατού. Με τη λήξη του μεταφέρθηκε στο Μαρόκο, για να αντιμετωπίσει την εξέγερση του Αμπντ Ελ Κριμ.

Με την έκρηξη του Β' Παγκόσμιου πολέμου, η συρροή ξένων εθελοντών στη Λεγεώνα ήταν μεγάλη, κυρίως από τις κατακτημένες χώρες. Σε όλη τη διάρκεια του, η Λεγεώνα αποτέλεσε τον πυρήνα των ένοπλων δυνάμεων της Ελεύθερης Γαλλίας και η δύναμή της αριθμούσε πέντε συντάγματα πεζικού

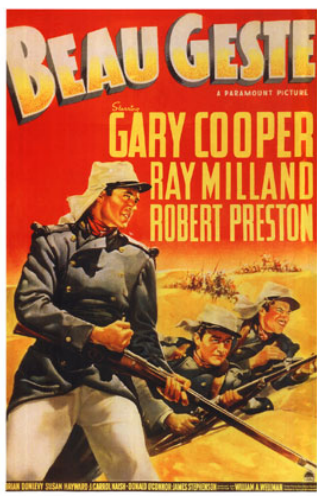

και ένα σύνταγμα ιππικού. Έτσι, το 1941 πολέμησε στη Συρία με τις δυνάμεις του Ντε Γκολ, το 1942 αγωνίστηκε στις ερήμους της Λιβύης και της Αιγύπτου εναντίον του Ρόμελ, και τον Αύγουστο του 1944 πήρε μέρος στην απόβαση στην Προβηγκία, που αποτέλεσε την αρχή της απελευθέρωσης της Ευρώπης από τη ναζιστική κατοχή.

Τελειώνοντας ο Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος βρήκε τη Λεγεώνα να αριθμεί 20.000 άντρες. Σημαντικό μέρος από τους νέους εθελοντές εκείνης της εποχής ήταν Γερμανοί, αρκετοί από τους οποίους ανήκαν προηγουμένως στα Ες-Ες.

Μετά το Β΄ Παγκόσμιο πόλεμο, η Γαλλία χρησιμοποίησε τη Λεγεώνα των Ξένων εναντίον των εξεγερμένων αποικιών της, όπως εναντίον των ιθαγενών της Μαδαγασκάρης, της Ινδοκίνας και της Αλγερίας. Από τη στιγμή, όμως, που στα 1962 η Αλγερία αναγνωρίστηκε ως ανεξάρτητη, η Λεγεώνα των Ξένων έπαψε να δρα ως αποικιοκρατικός στρατός. Μετά από περισσότερο από έναν αιώνα παραμονής στην Αλγερία, η έδρα της μεταφέρθηκε στην πόλη Ομπάν της Γαλλίας, στις εκβολές του Ροδανού. Οι μονάδες του σώματος είναι στρατωνισμένες κατά ένα μέρος στην Κορσική και κατά ένα μέρος σε διάφορα υπερπόντια εδάφη, όπου αποτελούν το κύριο μέρος των δυνάμεων επέμβασης.

Μέχρι σήμερα οι συμμετοχές λεγεωνάριων ανά κράτος είναι οι εξής: Γερμανία 210.000, Ιταλία 60.000, Βέλγιο 50.000, Γαλλία 50.000, Ισπανία 40.000, Ελβετία 30.000, Πολωνία

10.000, Ρωσία 6.000, Αυστρία 6.000, Ουγγαρία 4.000 και Ελλάδα 4.000. Ακολουθούν άλλες χώρες με λιγότερους.

Λιγότερο γνωστή είναι και μια άλλη Λεγεώνα των Ξένων που ιδρύθηκε στην Ισπανία το 1920, σύμφωνα με το πρότυπο της γαλλικής. Ονομάστηκε Tercio Etranjeros, και περιλάμβανε κυρίως Ισπανούς στρατιώτες. Δύο χρόνια μετά την ίδρυσή της, τη διοίκηση της λεγεώνας ανέλαβε ο Φρανσίσκο Φράνκο, ο οποίος το 1936, με την έναρξη του εμφύλιου πολέμου, τη χρησιμοποίησε σε όλες σχεδόν τις σημαντικές μάχες εναντίον των δημοκρατικών, όπως στη μάχη της Μαδρίτης (1939). Το σύνθημά της ήταν "Viva la muerte!" (Ζήτω ο θάνατος!).

Με την ένταξη της Ισπανίας στο NATO (1982), το σώμα ονομάστηκε Ισπανική Λεγεώνα, σταμάτησε να στρατολογεί ξένους και έκτοτε αποτελεί τμήμα της ισπανικής δύναμης ταχείας αντίδρασης. Αριθμεί περίπου 9.000 άνδρες και έχει συμμετάσχει σε διάφορες αποστολές του NATO, όπως στη Βοσνία, στην Κροατία, στην Αγκόλα, στη Νικαράγουα κ.α.

Το σινεμά δεν ήταν δυνατό να μείνει ασυγκίνητο από ένα τόσο ενδιαφέρον θέμα όπως η Λεγεώνα των Ξένων. Με βάση το σχετικό μυθιστόρημα του Percival Ch. Wren *Beau Geste* (1924) και με αυτό τον τίτλο, γυρίστηκαν 3 ταινίες (1926, 1939, 1966) και ένα σήριαλ του BBC (1983). Αξέχαστη ήταν η ταινία *Ο Χοντρός και Λιγνός στη Λεγεώνα των Ξένων*, με πρωτότυπο τίτλο *The flying deuces* (ιπτάμενοι διάβολοι).

Λάκης Τσάκωνας

Ανοικτή επιστολή...

...προς νέους θεματικούς

Η "Ανοικτή Επιστολή" είναι μία μόνιμη στήλη του περιοδικού μας, στην οποία παρουσιάζονται όλες οι χρήσιμες πληροφορίες για τον καταρτισμό μιας θεματικής συλλογής που φιλοδοξεί να εκτεθεί σε μία επίσημη εθνική έκθεση ή έκθεση FIP-FEPA, από την επιλογή του θέματος, του χαρτιού και του φιλοτελικού υλικού, μέχρι και την καλύτερη αισθητική της παρουσίαση.

Η ισορροπία σε μία συλλογή και πώς επιτυγχάνεται.

"Ισορροπη ανάπτυξη" του θέματος..

"Ισορροπία" στο υλικό που θα χρησιμοποιήσουμε...

"Ισορροπία" στο πλάνο, στην παρουσίαση...

Μία λέξη που ακούγεται συχνά και γράφεται από κριτές, θεματικούς μελετητές και αρθρογράφους όταν αναφέρονται σε θεματικές συλλογές και η οποία ακούγεται συχνότερα την τελευταία ημέρα των εκθέσεων, όταν οι εκθέτες συναντούν τους κριτές για να ζητήσουν συμβουλές, ώστε να έχουν μία ζωντανή κριτική της προσπάθειάς τους.

Αλήθεια! Τι εννοούμε λέγοντας "ισορροπία" και πώς μπορούμε να την πετύχουμε σε όλες τις παραμέτρους μιας θεματικής συλλογής;

Αν ανατρέξουμε σε ένα λεξικό, ας πούμε του Δρανδάκη, ο ορισμός της λέξης ισορροπία ερμηνεύεται ως "κατάσταση εξισορρόπησης μεταξύ έλξης και αντίστασης, ομοιόμορφης κατανομής βαρών και δυνάμεων". Δηλαδή, για παράδειγμα, η έννοια του "μοιράζω κάτι ισορροπία" προσεγγίζει την έννοια του "ισομερώς". Σημαίνει ότι δίνω ίδιο κομμάτι, ίδια ποσότητα, ίδιο μερίδιο στον ένα, όσο και στους άλλους.

Αυτή την ισότητα, την ισομέρεια, την

ισονομία, οφείλουμε να εφαρμόζουμε στις συλλογές μας, από το πλάνο μέχρι και την παρουσίαση, όπως εξάλλου επιβάλλει και ο Κανονισμός.

Ξεκινώντας από το πλάνο, ο Κανονισμός ζητά η δομή του να είναι "σωστή, λογική και ισορροπημένη", τόσο στα κεφάλαια όσο και στα υποκεφάλαια.

Ζητά δηλαδή τα διάφορα κεφάλαια να έχουν σωστή ισορροπία, ανάλογη με το θεματικό τους βάρος. Αυτό το βάρος το καθορίζει ο τίτλος της συλλογής. Αν

για παράδειγμα ο τίτλος του πλάνου μας είναι "Το Αυτοκίνητο", ένα κεφάλαιο με τίτλο "Ράλι Μόντε Κάρλο" θα δημιουργούσε ανισορροπία, καθώς υπάρχουν μία μεγάλη

σειρά από ράλι που, αν τα αραδιάζαμε όλα ως κεφάλαια, θα χρειαζόνταν μόνο αυτά μία ολόκληρη σελίδα, ενώ το "Ράλι Μόντε Κάρλο"

θα παρουσιαζόταν ίσης βαρύτητας -χωρίς να το δικαιούται- με προφανώς σημαντικότερα κεφάλαια όπως "Οι μεγάλοι κατασκευαστές", "η δομή του αυτοκινήτου" κλπ. Τα διάφορα ράλι και οι άλλες

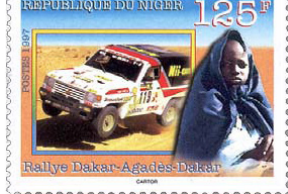
αγωνιστικές συναντήσεις του αυτοκινήτου θα μπορούσαν, το πολύ-πολύ, να αποτελέσουν υποκεφάλαια ενός κεφαλαίου που θα άκουγε στο όνομα "Αγωνιστικό αυτοκίνητο", ή, ακόμη καλύτερα, να αποτελούν υποδιαίρεσεις ενός υποκεφαλαίου με τον ίδιο τίτλο, και με κεφάλαιο "Σπορ αυτοκίνητο".

Το Ράλι του Μονακό δεν θα μπορούσε να αποτελέσει κεφάλαιο σε μία συλλογή με τίτλο "Αυτοκίνητο"

Συχνά υπάρχει ο κίνδυνος να εξαρτούμε ή να επιδιώκουμε τη δημιουργία ενός κεφαλαίου από το γεγονός ότι διαθέτουμε γι' αυτό πολύ (ίσως και καλό) υλικό (στο παράδειγμά μας, για το "Ράλι Μόντε Κάρλο"), οπότε και πέφτουμε αυτομάτως στην παγίδα της "ανισορροπίας". Ο ίδιος κίνδυνος ελλοχεύει όταν, ή για λόγους "πατριωτικής έξαρσης", ή διότι το υλικό της χώρα μας το βρίσκουμε ευκολότερα,

λιξη του αυτοκινήτου, τα μέρη και συστήματα του αυτοκινήτου, τις μεταφορές, τους τύπους αυτοκινήτων και τις διάφορες χρήσεις τους (φορτηγά, ιδιωτικά, ειδικά οχήματα, όπως πυροσβεστικά, υγειονομικά κλπ.), αγωνιστικά αυτοκίνητα και εκδηλώσεις, σημασία του αυτοκινήτου στην οικονομία, μεγάλοι κατασκευαστές, εμπορία του αυτοκινήτου, μουσεία και λέσχες αυτοκινήτου και πολλά άλλα, θα μπορούσε ο τίτλος να περιορι-

Αν το Ράλι του Μονακό αποτελούσε κεφάλαιο, τότε κεφάλαια θα έπρεπε να αποτελέσουν και τα Ράλι του Ντακάρ, του Λονδίνου-Σιδνεύ, του Ράλι Ακρόπολις και πολλών δεκάδων άλλων.

το υποκεφάλαιο "Ράλι Ακρόπολις" (μιλώντας πάντα με παράδειγμα το Αυτοκίνητο) το φορτώνουμε σε τρεις-τέσσερες σελίδες, ενώ τα άλλα, όπως τα περίφημα Ράλι της Μαλαισίας, της Μινεσότα, του Ντακάρ, της Σουηδίας ή του Μεξικού, ίσα-ίσα που τα αναφέρουμε και τα τεκμηριώνουμε με ένα μοναδικό κομμάτι.

Τελικά, σε κάποιες περιπτώσεις, είναι προτιμότερο να συνενωθούν κάποια τμήματα λίγων σελίδων, με σκοπό την αποκόμιση μεγαλύτερης ισορροπίας, ή, αντιθέτως, να διαιρέσουμε κάποια ιδιαίτερα μεγάλα κεφάλαια για τον ίδιο λόγο.

Δεν πρέπει να λησμονούμε ότι όταν η ανάπτυξη του θέματος μας υποχρεώνει οι υποδιαιρέσεις να ξεπερνούν τη σειρά "κεφάλαιο", "υποκεφάλαιο", "β' υποκεφάλαιο", υπάρχει η λύση να αναφέρεται η τέταρτη υποδιαίρεση ως επικεφαλίδα επάνω στην εκθεσιακή σελίδα, χωρίς να αναγράφεται στη σελίδα του πλάνου. Αυτό δημιουργεί αποσυμφόρηση της πρώτης σελίδας και διευκολύνει κοινό και κριτές στην καλύτερη παρακολούθηση της συλλογής.

Στην καλύτερη ισορροπία ενός πλάνου βοηθά και ο καθορισμός στενότερων ορίων στο (μεγάλου μεγέθους) θέμα που πραγματευόμαστε. Αντί δηλαδή η συλλογή μας να έχει για θέμα "το αυτοκίνητο", όπου υπεισέρχονται κεφάλαια για την προέλευση και εξέ-

στει σε "Αγωνιστικό αυτοκίνητο", ή "Φορτηγό αυτοκίνητο και μεταφορές" κλπ.

Σε ότι αφορά στην έλλειψη ισορροπίας στην ανάπτυξη, τα προβλήματα είναι παρόμοια με αυτά του πλάνου. Σε καμία περίπτωση δεν πρέπει η ποσότητα του διαθέσιμου υλικού που αναφέρεται σε μία παράμετρο του θέματος να είναι αιτία για να την καταστήσουμε υδροκέφαλη ή, αντίθετα, αναιμική. Για παράδειγμα, σε μία συλλογή με τίτλο "Ιστορία της Μουσικής" ή "Οι Μεγάλοι Συνθέτες", φθάνοντας στον "X" συνθέτη, για τον οποίο είχαμε την τύχη να αποκτήσουμε πολλά και, ίσως, "βαριά" κομμάτια, και του οποίου όμως ο ρόλος στην εξέλιξη της μουσικής ήταν ήσσονος σημασίας ή, τέλος πάντων, πολύ μικρότερης από αυτή του Μπαχ, του Μπετόβεν ή του Μότσαρτ, δεν είναι ανεκτό να αναπτύξουμε τη ζωή και το έργο του σε περισσότερες σελίδες από όσες θα αφιερώσουμε στους τρεις μύστες της μουσικής που προαναφέραμε. Αυτό θα ήταν κλασικό παράδειγμα ανισόρροπης ανάπτυξης. Αλλά ούτε επειδή για το Μπετόβεν και το Μότσαρτ έχουν κυκλοφορήσει εκατοντάδες γραμματόσημα, αυτό να γίνει αιτία πληθωρικής παρουσιάσής τους, ενώ για τον εξίσου σημαντικό Χάιντ που δεν ευτύχησε να έχει μεγάλη φιλοτελική παρουσία, η παρουσίασή του να φαίνεται υποβαθμισμένη.

Όσο και αν είναι "σκληρό" -όλοι το έχουμε

αντιμετωπίσει-, όσο και αν είμαστε συναισθηματικά δεμένοι με κάποια κομμάτια, κάτι που συχνά εξαρτάται από τις συνθήκες κάτω από τις οποίες τα αποκτήσαμε ή επειδή τα ακριβοπληρώσαμε κλπ., οφείλουμε να τα θυσιάσουμε, αν είναι ανάγκη να προστατεύσουμε την ισορροπία της ανάπτυξης, αφήνοντας τα εκτός συλλογής. Θα βρεθεί μια άλλη ευκαιρία, ίσως μία άλλη συλλογή, για την αξιοποίησή τους.

Τέλος, μία "ανισορροπία" που συναντάμε στην ανάπτυξη πολλών συλλογών είναι αυτή που σχετίζεται με λεπτομέρειες που δίνουμε σε ένα ζήτημα, ένα πρόσωπο κλπ., ενώ δεν τις δίνουμε σε ένα άλλο, χωρίς προφανή λόγο. Μιλώντας πάντα για το αυτοκίνητο και τους ανθρώπους στους οποίους χρωστάμε τη δημιουργία και εξέλιξη του, όταν αναφερόμαστε στον τόπο γέννησης και θανάτου του Νταίμλερ, πρέπει να κάνουμε το ίδιο και για τον Πεζώ, τον Φορντ και τον Πινινφαρίνα. Ή για όλους ή για κανένα. Εξάιρεση μπορεί να γίνει μόνο αν ο συγκεκριμένος τόπος γέννησης ή θανάτου έχει παίξει σημαντικό ρόλο στην εξέλιξη ή στις επιλογές του προσώπου, οπότε αυτές οι λεπτομέρειες είναι χρήσιμες και μπαίνουν άνετα, με την υποστήριξη, φυσικά, του σχετικού επεξηγηματικού κειμένου (θεματική πληροφορία) που να δικαιολογεί την παρουσία αυτών των ημερομηνιών. Αν π.χ. ο "X" κατασκευαστής γεννήθηκε σε μία πόλη με ιδιαίτερα ανεπτυγμένη βιομηχανία αυτοκινήτου και από μικρός μπήκε σε μία σχετική με το αυτοκίνητο δραστηριότητα, τότε αυτός ο τόπος γέννησης έχει την αξία του, τόσο για την εξέλιξη του προσώπου, όσο και για τη θεματική εξέλιξη της συλλογής μας.

(Συνεχίζεται)

Σημείωση

Το παραπάνω άρθρο δημοσιεύτηκε πρωτότυπα, αυτούσιο, στη ΦΙΛΟΤΕΛΕΙΑ, τεύχος 664/2010

Δημοτικό Θέατρο Πειραιά.

Έργο του σπουδαίου Έλληνα αρχιτέκτονα Ιωάννη Λαζαρίμου, το Δημοτικό του Πειραιά ανήκει στον τύπο του γαλλικού "Grand Theatre".

Έχει συνολικό πλάτος 34.50 μ. και μήκος 47 μ., με πλατεία, θεωρεία και εξώστες σε τέσσερα επίπεδα, συνολικής χωρητικότητας 1.300 περίπου θέσεων. Η σκηνή είναι μεγαλύτερων διαστάσεων από αντίστοιχα νεοκλασικά θέατρα (πλάτος 20.30 μ., μήκος 16.15 μ., ύψος 30 μ.) με προσκήνιο και χώρο ορχήστρας.

Η απόφαση για την ανέγερσή του πάρθηκε το 1883 και άρχισε να κτίζεται τον επόμενο χρόνο. Οι εργασίες της ανέγερσης και διακόσμησης κράτησαν 11 ολόκληρα χρόνια, στοίχισε δε συνολικά γύρω στις 900.000 δραχμές. Μπρος στην αδυναμία του δημοτικού προϋπολογισμού να καλύψει τα υπέρογκα έξοδα του πολυτελούς θεάτρου, εφαρμόστηκε η λύση του "μαγαζοθεάτρου", πράγμα που διευκόλυνε η κλίση του οικοπέδου κατά 7%. Τα 25 ενοικιαζόμενα καταστήματα των τριών όψεων του θεάτρου έδωσαν μια ικανοποιητική οικονομική λύση.

Εγκαινιάστηκε "μετά περισσής λαμπρότητος" στις 9 Απριλίου 1895.

Έκτοτε το Δημοτικό Θέατρο Πειραιώς λειτούργησε τόσο σαν λυρική όσο και σαν δραματική σκηνή, φιλοξενώντας ελληνικούς και ξένους θιάσους. Ένας σημαντικός χώρος του θεάτρου ήταν το μεγάλο προεξέχον φουαγιέ, διαστάσεων 18 X 18 μ. Η συμβολή του στην κοσμική και καλλιτεχνική ζωή της πόλης του Πειραιά υπήρξε μεγάλη. Κατά καιρούς φιλοξενήθηκαν σ' αυτό χοροί φιλανθρωπικών συλλόγων, οργανώθηκαν εκθέσεις, και γενικά χρησιμοποιήθηκε σαν χώρος προβολής κάθε ντόπιας πνευματικής και καλλιτεχνικής κίνησης.

Η τραγωδία του Δάσους του Καζιέ είχε και Έλληνες νεκρούς

Αν πρόσφατα στο ορυχείο της Χιλής η επιχείρηση διάσωσης των παγιδευμένων μεταλλωρύχων είχε αίσιο τέλος, η ιστορία έχει δυστυχώς να αναφέρει πολλές αντίστοιχες περιπτώσεις που κατέληξαν σε τραγωδία. Μία τέτοια, με φιλοτελική τεκμηρίωση, ήταν και αυτή που συνέβη στο Βέλγιο το 1956. Ανάμεσα στα θύματά της ήταν και έξη συμπατριώτες μας. Ήταν τα δύσκολα χρόνια της δεκαετίας του '50, όταν τα βελγικά ορυχεία του Σαρλερουά και άλλων περιοχών προσέλκυαν ανθρώπους που αναζητούσαν ένα καλύτερο μεροκάματο.

Πέρασαν 50 χρόνια αφότου, στις 8 Αυγούστου 1956, στα ορυχεία του Δάσους του Καζιέ (Bois du Cazier) της πόλης Μαρσινέλ του Βελγίου, ένα κακοφορτωμένο βαγονέτο με κάρβουνο που κινείτο σε αναβατήριο προσέκρουσε σε μία μεταλλική δοκό που στήριζε αγωγούς λαδιού, αέρα υπό πίεση και ηλεκτρικά καλώδια. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα να ενωθούν τα τρία στοιχεία και να προκληθεί πυρκαγιά που επεκτάθηκε γρήγορα στις ξύλινες δοκούς στήριξης των στοών, παγιδεύοντας 274 μεταλλωρύχους σε βάθος από 170 έως 1.000 μέτρων. Έξη από αυτούς κατάφεραν να βγουν σώοι. Έξη ακόμα

ανασύρθηκαν από τα συνεργεία διάσωσης που ενεργοποιήθηκαν μέχρι τις 23 του ίδιου μήνα. Ένας από αυτούς έχασε τη μάχη λίγο μετά την έξοδό του.

Ο τελικός απολογισμός της καταστροφής του Δάσους του Καζιέ ήταν 262 νεκροί, από τους οποίους 136 ήταν Ιταλοί, 95 Βέλγοι, 8 Πολωνοί, 6 Έλληνες, 5 Γάλλοι, 3 Ούγγροι, 1 Άγγλος, 1 Ολλανδός, 1 Ρώσος και 1 Ουκρανός. Ήταν ένα από τραγικότερα δυστυχήματα σε ευρωπαϊκά ορυχεία.

Αυτή η τραγωδία είχε ιδιαίτερο αντίκτυπο στην ιταλική κοινότητα. Οι ανθρακωρύχοι από την Καλαβρία συχνά προσλαμβάνονταν κατά ολόκληρα χωριά, με συνέπεια η καταστροφή του Βελγίου να αφήσει πολλές δεκάδες χήρες και ακόμα περισσότερα ορφανά από τον ίδιο τόπο. Ας μη λησμονούμε επίσης ότι η Ιταλία είχε μόλις βγει από μία άλλη μεγάλη καταστροφή: το ναυάγιο του υπερωκεάνιου Αντρέα Ντόρια, που είχε στοιχίσει τη ζωή 46 ανθρώπων.

Στην περιοχή της τραγωδίας του Καζιέ ανεγέρθηκε μνημείο, ενώ τα Βελγικά Ταχυδρομεία έθεσαν σε κυκλοφορία δύο εκδόσεις: Μία για τα 25 χρόνια (1981) και μία για τα 50 (2006).

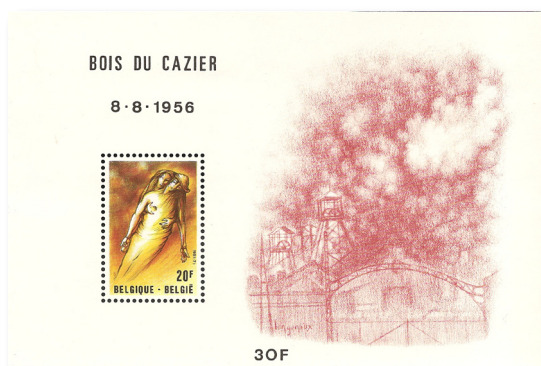
Λ. Τ.

Η έκδοση του 2006

Το μνημείο των πεσόντων 262 ανθρακωρύχων

Η έκδοση του 1981. Ο πίνακας της Παναγίας θρηνούσας (Pietà) είναι έργο του Βέλγου Ben Genaux (1911-1996)

ΟΙ ΝΕΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

α) ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ

ΕΛΛΑΔΑΣ

• Στις 14 Οκτωβρίου κυκλοφόρησε η 7^η σειρά γραμματοσήμων του 2010 με τίτλο “ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΝΗΣΙΑ”, κλάσεων € 0.02, 0.05, 0.20, 0.40, 0.50, 1.00, 2.00, 4.00 και δύο πρώτης μονάδας βάρους εσωτερικού (0.58) και εξωτερικού (0.72) (Σύνολο πώλησης σειράς € 9.47), σε 500.000 πλήρεις σειρές, 20.000 τριπλούς ΦΠΗΚ προς € 13.90 το σετ, 2000 τυποποιημένες σειρές προς € 14.10, 1500 απλά λευκώματα σειράς προς € 27.90 και 2000 Κάρτες Μάξιμουμ προς € 1.60 εκάστη.

• Στις 16 Νοεμβρίου 2010 η 8^η σειρά γραμματοσήμων του 2010 με τίτλο “ΝΕΟΤΕΡΑ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΑ ΜΝΗΜΕΙΑ”, κλάσεων € 0.20, 0.58, 2.43 και 2.50 (σύνολο € 5.71), σε 200.000 πλήρεις σειρές, 16.000 ΦΠΗΚ προς € 7.80, 1500 τυποποιημένες σειρές προς € 8.40, 1500 απλά λευκώματα σειράς προς € 17.30 και 5000 Κάρτες Μάξιμουμ προς € 1.60 εκάστη.

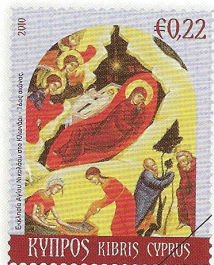
• Στις 16 Νοεμβρίου 2010 κυκλοφόρησε η 4^η σειρά γραμματοσήμων Αγίου Όρους - Άθω, με τίτλο ΧΛΩΡΙΔΑ-ΠΑΝΙΔΑ, ΦΥΣΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ Δ', κλάσεων € 0.50, 0.58, 0.72, 2.00 και 3.50 (σύνολο € 7.30), σε 50.000 πλήρεις σειρές, 7.500 ΦΠΗΚ προς € 9.60, 20.000 Κάρτες Μάξιμουμ (5 X 4.000) προς € 1.60 εκάστη και 3.000 απλά λευκώματα σειράς προς € 34.60.

• Στις 10 Δεκεμβρίου 2010 κυκλοφόρησε η 9^η σειρά γραμματοσήμων του 2010 με τίτλο "ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ", κλάσεων € 0.50, 0.58, 1.00 και 3.50 (σύνολο € 5.58), σε 200.000 πλήρεις σειρές, 16.000 ΦΠΗΚ προς € 7.60, 1500 τυποποιημένες σειρές προς € 8.20, 1500 απλά λευκώματα σειράς προς € 17.20 και 1000 Κάρτες Μάξιμουμ για τις κλάσεις 0.50, 0.58, 1.00, καθώς και 2000 ΚΜ για την κλάση 3.50, προς € 1.60 εκάστη.

ΚΥΠΡΟΥ:

• Στις 11 Νοεμβρίου 2010 κυκλοφόρησε η κοινή σειρά Κύπρου-Ρουμανίας με θέμα "ΑΜΠΕΛΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ", σε φυλλαράκια των 16 γραμματοσήμων με διάτρηση στις τρεις πλευρές, αξίας 2 X € 0.51, ΦΠΗΚ προς € 1.36.

• Στις 11 Νοεμβρίου 2010 κυκλοφόρησε επίσης η σειρά "ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ", σε τρία γραμματόσημα αξίας € 0.22, 0.51 και 0.68, σε φύλλα των 8 γραμματοσήμων, ΦΠΗΚ προς € 1.36 και 2.09 έκαστος (δύο ΦΠΗΚ), καθώς και σειρά 3 Καρτών Μάξιμουμ προς € 2.56.

Β)ΕΙΔΙΚΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΕΣ ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ**ΕΛΛΑΔΑΣ**

• Χρησιμοποιήθηκε στις 6 Νοεμβρίου 2010 με την ευκαιρία των εγκαινίων της Εθνικής Φιλοτελικής Έκθεσης PATRAPHILEX 2010.

ΚΥΠΡΟΥ

• C21/2010. Χρησιμοποιήθηκε από 1 έως 10 Οκτωβρίου 2010 με την ευκαιρία της Παγκόσμιας Φιλοτελικής Έκθεσης "PORTUGAL 2010".

• C23/2010. Χρησιμοποιήθηκε στις 22 Οκτωβρίου 2010 με την ευκαιρία των εγκαινίων του Νέου Ταχυδρομικού Γραφείου Κιτίου.

• C25/2010. Χρησιμοποιήθηκε από 29 έως 31 Οκτωβρίου 2010 με την ευκαιρία της Διεθνούς Φιλοτελικής Έκθεσης "SINDELNFINDEN 2010" που έλαβε χώρα στην ομώνυμη πόλη της Γερμανίας κατά

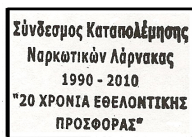
τις ως άνω ημέρες.

γ) ΣΦΡΑΓΙΣΤΙΚΟΙ ΔΑΚΤΥΛΙΟΙ ΚΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΑ ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ: ΕΛΛΑΔΑΣ

• 5-8 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΕΟΡΤΗ ΠΟΛΕΜΙΚΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ. Χρησιμοποιήθηκε από 5 έως 8 Νοεμβρίου 2010.

ΚΥΠΡΟΥ

• S22/2010. Χρησιμοποιήθηκε από 4 έως 9 Οκτωβρίου 2010, με την ευκαιρία των εκδηλώσεων για την "Παγκόσμια Ημέρα Ταχυδρομείων" (9.10.2010) (Γνωστή επαναλαμβανόμενη σφραγίδα).

• S24/2010. Χρησιμοποιήθηκε από 1 έως 19 Νοεμβρίου 2010, με την ευκαιρία των 20 Χρόνων του Συνδέσμου Καταπολέμησης Ναρκωτικών Λάρνακας (1990-2010).

• S25/2010. Χρησιμοποιήθηκε από 11 έως 12 Νοεμβρίου 2010, με την ευκαιρία των εκδηλώσεων για την "Παγκόσμια Ημέρα Διαβήτη" (14.11.2010).

ΟΗΕ

Στις 8 Νοεμβρίου 2010 κυκλοφόρησαν οι εξής σειρές:

• Η σειρά ΟΗΕ 05/10 με τίτλο "DEFINITIVE '10", αξίας € 0.05 και ΦΠΗΚ COMBO αντί € 0.70.

• Το φεγιά ΟΗΕ 06/10 με τίτλο "65th U.N." προς € 5.80, ΦΠΗΚ Φεγιά COMBO προς € 6.83 και ΦΠΗΚ φεγιά TRIPLE προς € 6.66.

• Η σειρά ΟΗΕ 07/10 με τίτλο "65th U.N.", αξίας € 2.89, ΦΠΗΚ COMBO προς € 3.94 και ΦΠΗΚ TRIPLE προς € 3.75.

• Η σειρά ΟΗΕ 08/10 με τίτλο "TRANSPORT", αξίας € 8.59, ΦΠΗΚ COMBO προς € 9.58 και ΦΠΗΚ TRIPLE προς € 9.39.